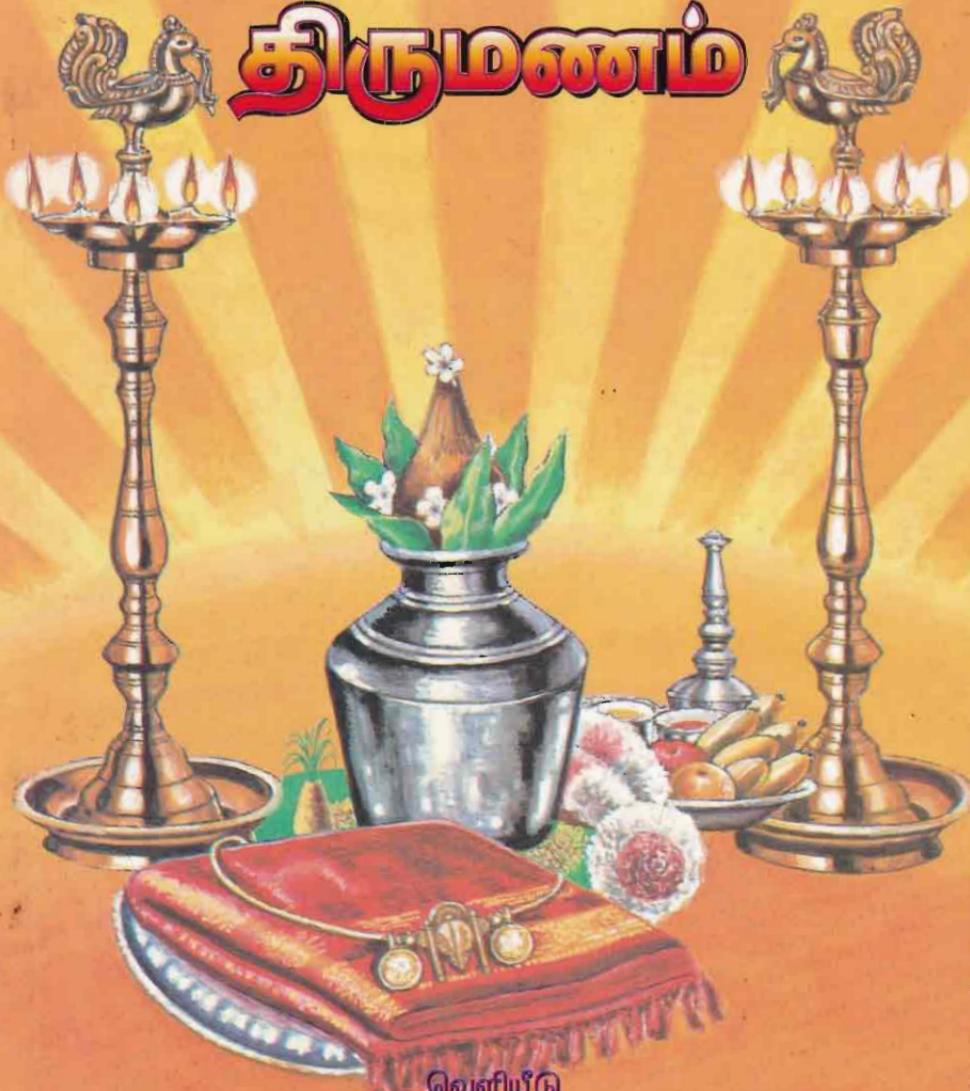

தமிழர் திருமணம்

வெளியீடு
தெல்லிப்பள்ளக் கலை இலக்கியக் கலை
இலங்கை

4

தமிழர்திருமணம்

பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை
மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன்

திருநிறைவெல்வன் அ. இவைழகன்

திருநிறைவெல்வி வி.விமலீனி

திருமணநாள் வெள்பீடு

2001.08.24

10

✓ 10

வினாக்கள்

“காதல் மடப்பிடியோடுங் களிறு
வருவன கண்டேன்”

திருநிறைசெல்வன் அ. இளவழகன்
திருநிறைசெல்வி வி. விமலினி

உள்ளே

1. அருளாசிச் செய்தி - மீலமீசுவாமிகள்
2. பதிப்புரை - கலைக்லக்டியக்களம்
3. முன்னுரை - நூலாசிரியர்
4. அணிந்துரை - பேராசிரியர்.அ.சண்முகதாஸ்
5. மதிப்புரை - பண்டுதர் க.நாகலிங்கம்
6. தமிழர் திருமணம் - பண்டுதர் சி. அப்புத்துரை
7. மழந்தமிழர் திருமணம் - மயிலங்கூடலூர்

மி. நடராசன்

8. வரலாற்றுநோக்கில் திருமணநடைமுறைகள்
- பண்டுதர் சி. அப்புத்துரை
9. அனுயந்தம் I
10. அனுயந்தம் II

உ_

சிவமயம்

நல்லை திருநூனசம்பந்தர் ஆதீனம்
 மீலையீ சோமசுந்தர நூனசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள்
 இரண்டாவது குருமகா சந்நிதானம்

அருளாசிச் செய்தி

சிறப்பான ஒழுக்கமே அறம் என்று சொல்லப்படும். பெரும்பான்மைச் சிறப்பியல்புகளுடனாகிச் சிந்தித்து, அதனை இல்லறம் துறவறம் என்று இரண்டு பிரிவுகளுள் வகுத்துக் காட்டுவோர் வள்ளுவர். பிரமச்சரியர், வானப்பிரஸ்தர், துறவு பூண்டோர் என்றிவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு இல்வாழ்வானுக்குத்தான் உண்டு. அதனால் இல்லறமே நல்லறம் எனும் போற்றுதலை அது பெற்றது. அவ்வகை அது சிறந்து விளங்குவதற்குக் கற்புடை மனனயாள் உடனாகி வாழும் நிலை வேண்டியது. அத் தகையாள் ஒருத் தியுடன் வாழுத்தொடங்கும் புகுமுக நிலைதான் திருமணம் என்று பேசப்படுவது. ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் அது சிறப்பாக அமைய வேண்டியதொன்றுதான். குறிப்பாகச் சொல்லுவதானால் இன்பம் தரும் இனிய வாழ்விற்கு இட்டுச் செல்வது அதுதான் என்று உணரலாம். அத்தகைய உயர் கீலட்சிய வாழ்வை நினைந்து திருநிறைசெல்வன்

அப்புத்துரை இளவழகன் திருநிறைசெல்வி விமலநாதன் விமலினி என்போர் மேன்மைத் திருமண வாழ்வில் இணைகின்றனர்.

அவர்கள் திருமண நாள் வெளியீடாக இந்தத் தமிழர் திருமணம் என்ற அரிய வரலாற்று நூலைப் பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை, மயிலங்கூடலூர்ப் பி.நடராசன் என்போர் பெரிதும் முயன்று வெளியிடுகின்றனர். முன்னை நாட் செய்திகளுடனாக்கித் திருமணவளர்ச்சியைப் பார்ப்பதற்கு இந்த நூல் பேருதவி தரும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

மணமக்கள் எல்லா நலன்களும் பெறவேண்டும்! நன்மக்கட் பேறுடையவர்களாகி மக்கள் போற்றுதலைப் பெற்று நீண்ட ஆயுஞ்சன் வாழ்வார்களாக !!

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு.

ஸ்ரீலஹ்ரீ சுவாமிகள்,

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
யாழ்ப்பாணம்.

05.07.2001.

பதிப்புரை

யாழ்ப்பாணம் வலிகாமம் வடக்கில் தெல்லிப்பழைக் கிராமத்தை மையமாகக் கொண்டு 1986இல் தொடங்கப்பட்ட கலைஇலக்கியக்களம் கடந்த பதினெந்து ஆண்டுகளிற் பல்வேறுவகைப்பட்ட கலைஇலக்கியப் பணிகளைச் சிறப்புற ஆற்றிவந்துள்ளது; ஆற்றிவருகின்றது. கலை இலக்கியங்களில் உயர்ந்த தரத்தைப் பேணும் வகையிற் சிந்தனை மேடைகள் அமைத்தல் பயிலரங்குகள் நடத்துதல் நூல்கள் வெளியிடுதல் முதலான செயற் பாடுகளாக அதன் பன் முகப் பணிகள் நிகழ்ந்துவந்துள்ளன. இவ்வாறான செயற்பாடுகளின் ஒரு தொடர்ச்சிநிலையாக இப்பொழுது வெளிவருகின்றது இந்நால்

தமிழர் திருமணம் என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள இந்நூலில் இரு அறிஞர்களின் சிந்தனைகள் இணைந்துள்ளன. இருவரும் மயிலங்கூடலூரைச் சார்ந்தவர்கள். ஒருவர் பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை அவர்கள். அவர் கலை இலக்கியக்களத்தின் மூலத்தாண்களில் ஒருவர். அதன் இயல்துறைத் தலைவர், மரபுவழிப்புலமை சான்ற அவர் சமகாலச் சமூக-பண் பாட்டு ஆய்வுத்துறைகளிற் கவனம் செலுத்தி வருபவர். பல நூல்களின் ஆசிரியர். இன்னொருவரான பி.நடராசன் அவர்கள் அறிவியலும் தமிழனர்வும் கலந்த ஒரு சிந்தனையாளர். தமிழர் பண்பாட்டாய்விலும் சமகால இலக்கியச் செல்நெறியிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். ஒரு கவிஞருங்கூட.

இவ்விரு அறிஞர் பெருமக்களும் இணைந்துள்ள இந்நாலாக்கம் மூன்று இயல்களில் அமைந்துள்ளது. முதலாவதான ‘தமிழர் திருமணம்’ என்ற கட்டுரையும், மூன்றாவதான வரலாற்று நோக்கில் தமிழர் திருமண நடைமுறைகள் என்ற கட்டுரையும் பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை அவர்களின் சிந்தனைத் தேறல்கள். ‘பழந்தமிழர் திருணம்’ என்ற தலைப்பிலான இரண்டாவது கட்டுரையின் ஆசிரியர் பி.நடராசன் அவர்கள்.

இம் மூன்று கட்டுரைகளும் தமிழர் திருமணம் தொடர்பான பல அடிப்படை விடயங்களை இனங்கண்டு தொகுத்து நோக்கும் முயற்சிகளாகும். முதலாவது கட்டுரை திருமணம் என்ற சமூக நடைமுறையின் மூல நிலை அதன் வளர்ச்சிப்போக்குகள் என்பன சார்ந்த தகவல்களை மையப்படுத்திய சிந்தனையாக அமைகின்றது. இரண்டாவது கட்டுரை பழந்தமிழர் திருமணம் பற்றிப் பேசுவது. குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியங்கள் தொல்காப்பியம் என்பன தரும் தகவல்களுடாகத் தமிழரின் பண்டைய திருமண நடைமுறைகளுக்கு வடிவம் கொடுப்பது. மூன்றாவது கட்டுரை தமிழர் திருமண நடைமுறைகள் பற்றிய ஒரு வரலாற்றுப் பார்வையாகும். குறிப்பாகப் பக்தி இலக்கியங்கள், புராணங்கள், காவியங்கள் என்பவற்றை மையப்படுத்திய பார்வையாக இது அமைகின்றது.

தமிழர் திருமணம் தொடர்பாகப் பலநிலை ஆய்வுகள் தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் நிகழ்ந்துள்ளன. நிகழ்ந்து வருகின்றன. அத்தகு செயற்பாடுகளின் ஒரு தொடர்நிலையாக இந்த நூலாக்கத்தைக் கொள்ளலாம். சமகாலத்தில் தமிழர் திருமணநடைமுறைகள் தொடர்பான

சர்ச்சைகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. தாலி அணியாமலே பெண் ஆணுடன் இணைந்து வாழலாமா? என்ற வினா இச் சர்ச்சைகளின் தொனிப் பொருளாக உள்ளது. இவ்வாறான ஒரு குழலில் தமிழர் திருமணம் தொடர்பான மரபார்ந்த செய்திகளை உள்ளடக்கியமையும் இந்நால் முக்கியத்துவமடையக் காரணமாகின்றது.

இந்நால் ஒரு திருமணநாள் வெளியீடாக மலர்வது இங்கு சுட்டப்படவேண்டியது. திருநிறைசெல்வன் அப்புத்துரை இளவழகன், திருநிறைசெல்வி விமலநாதன் விமலினி ஆகிய இருவரின் மணமங்கல நிகழ்வின் வெளியீடாக இது அமைகின்றது.

அவர்கள் ‘மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ’ பெண்ணில் நல்லாளாடும் அமர்ந்த பெருந்தகையின் அருளை வேண்டி நிறைவு செய்கின்றேன்.

தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
இலங்கை.

பேராசிரியர் கலாநிதி
நா.கப்பிரமணியன்
தலைவர்
கலைஇலக்கியக் களம்.

முன்னுரை

தமிழர் திருமண வளர்முக நிலைகளை, அவற்றுடனான வரலாறுகளை நூலாயமைத்துத் திருநிறை செல்வன் இளவழகன் திருநிறை செல்வி விமலினி என்போர் திருமண அன்பளிப்பு வெளியீடாகத் தருவதிற் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். கால மாற்றத்துடனாகிக் கோலங்கள் மாற்றம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் தமிழர் திருமணம் பற்றிய பாரம்பரியப் போக்குகளில் எமது உயிர்வாழ் விற்கு உறுதி பயக்கக்கூடியவை என்று எம் சிந்தனையை உறுத்தியவை எவையோ அவை மக்கள் மனதிலும் நிலவுவேண்டும் என்ற ஆவல் தான் இந்த நூலாக்க முயற்சிக்கு ஊக்குவிப்பாகியது.

பண்பாடு, பாரம்பரியம் என்பவற்றில் இயல்பாகவே உயர்ந்தவர்கள்-பெருமை பெற்றவர்கள்-தமிழர்கள்தான் என்பது உறுதியானதோரு உண்மை. திருமணமெனும் ஒழுக்க நெறி வழி ஒரு ஆணுடன் ஒரு பெண் கூடித் தொடரும் இந்த இல்லாழ்வுமுறை உலகளாவியது என்ற கருத்திற் பொதுவானதென்றாலும் தமிழர்களைப் பொறுத்த வரை சிறப்பானது. மேற்குலக வாழ்வியலிற் சிந்திக்கப்படுவது போன்றில்லாது தமிழரிடை உயர்ந்தவொரு நிலையிற் கருதப்படுகின்றது. ஆன்மீக வாழ்வின் உயர்நிலை, அது ஆங்கு எதிர்பார்ப்பாக அமைகின்றது. அதாவது ஒழுங்கான இல்லாழ்வின் மூலம் உதயமாகும் வழித்தோன்றல்கள்தான் அத்தேவையை நிறைவு செய்ய வழிசமைக்கும் ஒரு பகுதியினர் என்பது சமய வரலாறு தருங் கருத்து. அத்துடன் எல்லா வகையினருக்கும் உதவக்கூடிய வாய்ப்பைத் தருவதும் அந்தவகை வாழ்க்கை மறைதான்.

இவ்வண்ணம் சிறப்பான இயல்புகளைப் பொருந்திய இல்வாழ்வின் புகுமுக நிலைதான் திருமணம் என்பது.

இந்த வழி சிந்திக்க வைத்த சைவப்புலவர்க் கூடாக செல்லத்துரை அவர்களுக்கு எம் நன்றி உரியது. அருளாசிச் செய்தி வழங்கி எம்மை வாழ்த்தி வழிப்படுத்திய நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன இரண்டாவது குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர ஞான சம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள் திருவடிகளை வணங்குகின்றோம். அணிந்துரை வழங்கி நூலைப் பெருமைப்படுத்திய பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களை, நல்ல வழிகாட்டல் களுடனாய மதிப்புரை ஒன்றினைத் தந்து நூலினுக்கு உயர்வளித்த எங்கள் ஆசான் பண்டிதர் க. நாகலிங்கம் அவர்களை, பதிப்பு முயற்சிகள் மூலம் எம்மைக் கெளரவிக்கும் தெல்லிப்பளைக் கலை இலக்கியக் களத்தினரை, நூலை அழகுற அச்சிட்டுதவிய கீதா பதிப்பகத்தினரை அரிய சிந்தனைகளைத் தெளிவாகத் தந்து கொண்டிருக்கும் அலங்காரச் சித்திரத்தின் மூலம் நூன்முகத்தைப் பார்வைக்குரியதாக்கிய ஐனாப் ஹௌசைன் அவர்களை, எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். அவர்கள் நல்வாழ்விற்குத் திருவருட்டுணையை வேண்டுகின்றோம்.

எல்லோரும் இந்நூலைப் பெற்றுப் பயன்தைய வேண்டும். அதேவேளை திருமணத் தம்பதியரை வாழ்த்தி அவர் நல்வாழ்விற்கு வேண்டுதல் செய்யவும் வேண்டும்.

சி.அப்புத்துரை

பி. நடராசன்

18/1 ஒன்பதாவது ஒழுங்கை

வாசல வீதி, கொழும்பு - 13.

இலங்கை.

அணிந்துரை

பண்டிதர் சி. அப்புத்துரையும் மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசனும் இணைந்து எழுதிய தமிழர் திருமணம் என்னும் நூலுக்கு இச்சிறு அணிந்துரையினை எழுதுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பண்டிதர் அப்புத்துரை தன்னுடைய மகன் இளவுமகனுடைய திருமண நாளன்று இத் தகைய நூலினை வெளியிடுவது மிகவும் பொருத்தமான செயற்பாடாகும்.

தங்கள் தங்கள் வசதிக்கேற்றபடி திருமண நடைமுறைகளை நீட்டவோ, சுருக்கவோ, மாற்றவோ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளும் ஒரு காலத்திலே நாம் வாழுகிறோம். இதனால் எம் முடைய திருமண நடைமுறைகள் எவ்வாறு அமைந்துவந்தன என்னும் வரலாற்றிப்படையான விளக்கத்தினை எம் முடைய இளைய தலைமுறையினர்க்கு வழங்க வேண்டும். இதனால் தமிழர் திருமணம் தொடர்பாகப் பல நூல்கள் வெளிவந்தபோதும், இன்னும் இதுபோன்ற நூல் வெளிவரவேண்டிய தேவையுள்ளது.

திருமணம் என்னும் ஆண் பெண் இணைவு சிறப்பானது; புனிதமானது; நீண்டகாலத் தொடர்படையது. இதனை வலியுறுத்துவதற்கே தமிழர் திருமணம் பல நடைமுறைகள் கொண்ட சடங்காக நடைபெற்று வருகின்றது.

மலையரசன் பொற்பாவை வாணுதலாள் பெண்திருவை உலகறியத் தீவேட்டான் என்றுமது என்னேடு உலகறியத் தீவேளாது ஒழிந்தனனேல் உலகனைத்துங் கலைமலிந்த பொருள்க ஸெல்லாம் கலங்கிடுங் காண் சாழலோ

என்று மாணிக்கவாசகப் பெருமான், எங்களுடைய இறைவனே எமக்கெல்லாம் முன்மாதிரியாகி மலையரசன் மகளைத் திருமணம் செய்து அதன் தேவையினை வலியுறுத்தியுள்ளான் என்கின்றார்.

மங்கலமான, அழகான, இன்றியமையாத ஒரு விடயம் பற்றிய இந்நாலை எழுதியவர்கள் எளிமையான தெளிவான தமிழ் நடையிலே தமிழர் திருமண விபரங்களையெல்லாம் எழுதியுள்ளனர். பழந்தமிழருடைய திருமண வழக்கங்கள் யாவும் பழந்தமிழ் இலக்கியச் சான்றுகளுடன் விளக்கப் பட்டுள்ளன. அதே வேளை இன்றைய திருமண நிலைமைபற்றியும் ஆசிரியர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளனர். திருமணப் பந்தல் அலங்காரம் பற்றிக் கூறுமிடத்துப் பண்டிதர் அப்புத்துரை அவர்கள்.

‘ஒரு வீட்டிற் திருமணமென்றால் கிராமம் முழுவதுமே கொண்டாட்டமாகத்தானிருக்கும். மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வீட்டுக் கொண்டாட்டம் என்று நினைத்து முயற்சிகளில் ஈடுபடுவர். இன்று நிலைமை மாறிவிட்டது. பட்டின வாழ்க்கை, வெளிநாட்டு வாழ்க்கை, அவசரப் போக்குகள் என்று எல்லாமாகச் சேர்ந்து, அன்றைய சமூக ஒருமைப்பாட்டு வாழ்க்கை முறையைச் சின்னாபின்னப்படுத்தி விட்டன. இன்றைய எமது வாழ்க்கை முறைக்கேற்ப எல்லாவற்றையும் வாடகை கொடுத்துப் பெறுவது மூலம் நிறைவாக்க முடியும்’

என்று எழுதுகின்றார்.

பழையன் கழிதல் என்கின் ற கருத்துடனாகி

வேண்டியவற்றையும் கழித்துவிட்ட இன்றைய மக்கள் கூட்டத்தைப் பார்த்து அவர் இரங்கி நிற்பது தெரிகின்றது.

பண்டிதர் அப்புத்துரை நல்ல தமிழ் அறிஞர். மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன் தெளிவான சிந்தனையாளர். இருவரும் சேர்ந்து எழுதிய இந்நால் தமிழ் இளைஞர்க்குப் பயன்படத்தக்கது. திருமண நாளன்று வெளியிடத்தக்கது. திருநிறை செல்வன் இளவழகனும் திருநிறை செல்வி விமலினியும் உண்மையிலே கொடுத்து வைத்தவர்கள். தாங்கள் வாழுக்கையிலே இணையும் நாளிலே அந்நாளினை ஊழிதோறும் நினையும் வண்ணம் மணமகனின் தந்தை இந்நாலை வெளியிடுவது அவர்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியினைக் கொடுக்கும். மணமக்களுக்கு வாழ்த்துக்களையும் ஆசிகளையும் கூறி, நூலாசிரியர்களுக்கு எம்முடைய பாராட்டுதல்களையும் தெரிவிக்கிறோம்.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்,
முதுநிலைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
பீடாதிபதி, உயர்பட்ட ஆய்வு பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
யாழ்ப்பாணம்.

மதிப்புக்காரர்

‘இல்லறமல்லது நல்லறமன்று’ என்பது ஒளவை வாக்கு. இல்லறம் உயர்ந்ததென்பது சாதாரண மக்கள் வாக்கிலிருந்தும் புலனாகின்றது. ஒருவரைக் குறித்து ‘அவர் பெரிய கிருகஸ்தனோ’ என்னும் கூற்று, அக்கற்றின் பொருள் அறியாதார் நாவிலிருந்தும் வெளிவருகின்றது. இல்லறத்தானைக் குறிக்கும் கிருகஸ்தனோ என்பதே அவர் கூற்றின் உட்பொருள். இதிலிருந்து இல்லறத்தின் மாண்பும் பண்டு தொட்டுத் தமிழகத்தில் நினைவு கூரப்பட்டதென்பதும் புலனாகின்றது. இறைவனும், இறைவியும் பிரதம கிருகஸ்தர்கள் என்பது நூல் வழக்கு. இத்தகைய நல்லறமாகிய இல்லறம் இன்று திருமணம் என்ற சடங்கு மூலம் ஆரம்பித்து வைக்கப்படுகின்றது.

அன்பு என்பது மனிதப் பண்புகளில் மேம்பட்டதென்பதைச் சமூககோட்பாளர்கள் மட்டுமன்றி ஆத்மீகவாதிகளும் உடன்பட்டுவர் என்பதில் ஜயமில்லை. அன்பே சிவமாவது என்பது திருமூலர் கூற்று. மக்களுள் தாய் தந்தை, மாமன் மாமி, சகோதரர்கள் எனப் பலர் மாட்டும் நிகழும் அன்பிலும் கணவன், மனைவியரிடம் உண்டாகும் காதல் அன்பு விசேஷமானதும் புனிதமான துமாகும் என்பது நூற்றுணிபு. இவ்வண்பு இறப்பால் மட்டுமே பிரிக்கப்படுவது. அன்பை ஆராயப் புகுந்த சங்கப் புலவர்கள் காதல் அன்பையே பொரிதும் ஆராயமுற்பட்டனர். அதன் பேறாக நமக்குக் கிடைத்த நூல்கள் நற்றினை, அகநானுாறு. ஜங்குறுநாறு, குறுந்தொகை, கலித்தொகை முதலியன.

அகவொழுக்கமாகிய புணர்தல், பிரிதல் இருத்தல்

இரங்கல், ஊடல் என்பன குறிஞ்சி முதலாகிய நிலங்களுக்கு இலக்கண நூல்வல்லோரால் வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டன. குறிஞ்சி நில அமைப்பும் அதற்குரிய பெரும்பொழுதாகிய கூதிரும் சிறுபொழுதாகிய யாமமும் தலைவன் தலைவியைக் கூடும் அருமையைப் புலப்படுத்தி அவர்களின் அன்பின் பெருக்கை வெளிப்படுத்த உதவுவன. இவ்வாறே ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் பொருத்தமாக முன்னோர் வகுத்துக் கொடுத்த ஒழுக்க இயல்பு ஊன்றி நோக்கி இன்புறற்பாலது. அக்காலத்திற் கிரியை முறைகளின்றி நடந்த திருமணம் பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் கிரியைகளோடு கூடிய திருமணமாக வரையறுக்கப்பட்டது என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து. தமிழர் திருமண முறை பற்றியும் இம்மணத்தை நிறைவேற்றுவதில் இன்று பின்பற்றப்படும் வழிவகை பற்றியும் ஆராய முற்பட்ட நூலே தமிழர் திருமணம் என்பது. தமிழர் திருமணம் என்பதை முதலாவதாகவும் வரலாற்று நோக்கில் திருமண நடைமுறைகள் என்பதை இறுதியாகவும் கொண்ட இந்நூலின் இருபிரிவுகளும் பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை அவர்களாலும் இடைநிற்ற பழந்தமிழர் திருமணம் என்னும் பகுதி மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் அவர்களாலும் எழுதப்பட்டவை. இவ்விருவரதும் ஆய்வு மனப்பான்மை இவர்களது கட்டுரைகளில் மணிமாலையில் ஒளிரும் இழைபோல நன்கு புலப்படுகின்றது. காதல் மணம் பழிக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதையும் இந்நூல் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. ஒப்பில்லாதவிடத்தில் தோன்றும் காதல் என்னும் மாயை காலப்போக்கில் தன்னுருக்கரந்து தொல்லை தருவதில் வியப்பேதும் இல்லை. தொல்காப்பியர் ஆண், பெண்

பாலாருக்கு மணவினையில் பிறப்பு முதலாகப் பத்து வகை ஒப்புமை இருக்கவேண்டும் என மெய்ப்பாட்டியலிற் கூறுவர். அவர் கூறுவனவற்றில் முக்கியமான சில ஒத்துவராத விடத்துக் காதல் மணத்தில் முறிவு ஏற்படுவதைத் தடுக்கமுடியாது. இந்நூலின் ஆசிரியர்கள் இருவரும் காதல் மணச்சிறப்புப் பேசுபவர்களாதலால் அது இழிநிலை எய்துவது குறித்துக் கவலை கொள்கின்றனர். பண்டைத் தமிழகத்தில் நிலப்பாகுபாட்டால் மக்கள் பேதமுற்றன ரன்றிச் சாதி காரணமாகப் பேதமுற்றிலர் என்பது புலனாகின்றது. தொல்காப்பியத்தில் நிலப்பாகுபாட்டோடு சாதிப்பாகுபாடாகிய அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் முதலிய பாகுபாடுகளும் காணப்படுகின்றனவே எனில் அத்தகைய நூற்பாக்கள் பிற் சேர்க்கையாக இளம் புலவர்களாற் கோக்கப்பட்டனவென அறிஞர் சிலர் துணிவர். இன்று காதல் மணம் தோல் வியில் முடிவதற்குச் சாதிப்பாகுபாடே முக்கிய காரணமென்பது பலரும் அறிந்த உண்மை. சாதிப்பாகுபாடு ஒழியும் காலம் ஒன்றுவரின் காதல் திருமணங்கள் தலைத்துாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சங்ககால மணமுறை சிலப்பதிகாரகால மணமுறை, தேவாரகால மணமுறை, இக்கால மணமுறை என்பன வெல்லாம் இந்நூலுட் பேசப்படுகின்றன. சிலம்பு பற்றிய செய்திகளும் பழந்தமிழர் திருமணம் என்னும் பகுதியில் இடம்பெறுகின்றன. சிலம்பை அணிபவர்கள். எப்பருவத்தினர் என்பதில் சங்காலத்திற்கும் சிலப்பதிகார காலத்திற்கு மிடையே காணப்படும் வேறுபாடும் சுட்டிக்காட்டப் படுகின்றது. திருமணம் நடைபெறு முன் சிலம்புகழீஇ அயர்தல் நடைபெறுவதாகச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறச் சிலப்பதிகாரத்துக் கோவலன் மணவியும் பாண்டியன்

மனைவியும் சிலம் பு களையாதிருந்த செய்தீ ஆய்வுக்கிடமாக உள்ளது.

மனித வாழ்வும் மொழி இயல்பும் மேம்பட்டிருந்த சங்ககால மணமுறை பெரும்பாலும் காதல் மணமுறையாக இருந்ததை வெளிநாட்டு ஆய்வாளர் சிலர்கருத்திற் கொள்ளாமை பற்றி இந்நாலுள் விசனம் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பது நியாயமானதே. வரலாற்று நோக்கில் திருமண நடைமுறை என்னும் பகுதி திருமண நடைமுறைகளை அறிந்து பின்பற்ற விரும்புவோருக்கு வழிகாட்டியாக அமைவது. பொதுவாகத் தமிழர் திருணம் பற்றிய செய்திகளை அறியவிரும்புவோர்க்கு இந்நால் பெரிதும் பயன்படும் என்பதில் ஜயமில்லை

பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை அவர்கள் தமதுமைந்தன் திருநிறை செல்வன் அ இளவழகனுக்கும் திருநிறைசெல்வி வி. விமலினிக்கும் நிகழவிருக்கும் திருமணநாள் வெளியீடாக இதனை வெளியிடுவது பொருத்தமும் பயனுமுடைத்து. புதுமனத் தம்பதியரும் மனவினை காணவருபவரும் இந்நாலைப் படித்து நலம் பெறுவர் என்பது ஒருதலை.

இந்நாலாசிரியர் இருவரும் தமிழ்நாற் கருவுலங்களின் உட்புகுந்து அங்குள்ள மணியும் பொன்னும், முத்தும், பவளமும் ஆகிய அரும்பொருள்களைத் தேடினுடைத்துத் தமிழ்த் தாய்க்கு நல்லணி புனைய மேலும் முயல இறையருள் கிட்டும் என வேண்டியமைகின்றேன்.

பண்டிதர் க.நாகலிங்கம்,
செட்டிச்சோலை,
அளவெட்டி,
இலங்கை.

—
சிவமயம்

தமிழர் திருமணம்

திருமணம் என்பது:

பொருத்தமான ஆண் பெண் எனும் இருவரைப் பலரறிய இல்லறத்தில் இணைத்து வைக்குஞ் சடங்கு திருமணம் எனப்படும். திருக்குறளைனும் வாழ்வியல் நாலுக்கு உரை தந்த பரிமேலழகர் உரைப்பாயிரம் என்னும் பகுதியில் ‘இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் செல்லுகின்ற நெறிக்கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவது...’¹ என்று குறிப்பிட்டுப். பின்னர் இல்லறவியல் என்னும் பகுதியில் இல்வாழ்க்கை என்னும் அதிகார முகத்து ‘இல்லாளோடுங் கூடி வாழ்தலின் சிறப்பு’² என்று சொல்லி, ‘இது அறஞ் செய்வதற் குரிய இரண்டுவகைகளுள் முதன்மையானது’ என்றால் கொள்ள வைக்கின்றார். ‘விவாகம் என்பது அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய நான்கு பயன்களையும் பெறுவதற்காக ஒரு வாழ்க்கைத் துணையைப் பெறுதல்’³ என்பது சைவப் பெரியார் சு.சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் சைவக் கிரியை விளக்கம் என்னும் நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ள விளக்கம். இதே கருத்தையே விவாகக் கிரியை விளக்கம் என்னும் நூலைத் தந்த சிவரீ க. சிவபாதசுந்தரக்குருக்கள் அவர்களும் அநுவதித்து எழுதியுள்ளார்கள்⁴.

விளக்கக் குறிப்பு

1. திருக்குறள் - கழகவெளியீடு - 199 எட்டாவது பதிப்பு 1931 பக்கம்-2,
2. திருக்குறள் கழக வெளியீடு 199 எட்டாவது பதிப்பு 1931 பக்கம்-19
3. சைவக்கிரியை விளக்கம் - சைவப்பெரியார் சு.சிவபாதசுந்தரம் இயற்றியது. மூன்றாம் பதிப்பு 1978 சைவபரிபாலன சபை வெளியீடு பக்கம்-37
4. விவாகக் கிரியை விளக்கம் - சிவரீ க. சிவபாதசுந்தரக் குருக்கள் அகில இலங்கைச் சைவக் குருமார் அர்சகர் சபை வெளியீடு 1972 பக்கம்-1

‘இது இல்லற தருமத்தைக் கைக்கொள்ளுவதற்காகத் தகுதியான கண்ணிகையை முறைப்படி கைப்பிடிக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்படுவ கிரியை ஆகும்.⁵ என்பர் சைவக்கிரியைகள் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் ஆலடி காரைநகரைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ.கி. சுப்பிரமணியதேசிகர் அவர்கள். எல்லாவகைத் தர்மங்களையும் செய்து எல்லோரையும் ஆதரித்து நிற்கும் க்ருகஸ்தாஸ்ரமத்தின் நுழைவாயிலாக இது அமைகிறது⁶ என்பது விவாக சோபனம் என்னும் நுலோர் கருத்து. விவாகம் என்பது இல்லறம் எனக் கூறலாம்⁷ என்பர் அர்த்தமுள்ள இந்துமத ஆசிரியர் பிரம்மஸ் சபா வாஸுதேவ சர்மா அவர்கள். எனவே திருமணம் என்பது அறஞ்சார் வாழ்வுடனாதல் என்று தெளிவாகின்றது.

திருமண அறிவு வளம் :

இந்த ஆண், பெண் ஒன்றுகூடல், உயிர்த்தோற்ற காலத்திலிருந்தே இருந்திருக்கிறது. அன்றைய நிலையில் அதனை ஆண் பெண் ஒன்றுகூடல் என்று மட்டுந்தான் உணர்ந்து பார்க்க முடிகின்றது. இன்ப உணர்வை நிறைவு செய்யும் - அந்த நேரத்திய தேவையை நிறைவு செய்யும் - ஒரு முயற்சியாகவே அது அமைந்தது எனலாம். அந்த ஆரம்ப நிலையில் மனிதனுக்கும் மிருகத்துக்கும் அதிக வேறுபாடு இருந்திருக்கும் என்று சிந்திக்கவும் முடியவில்லை. ‘மிருகசாதி’, ‘மிருகக்குணம்’ என்னும் தொடர்களால் மனிதரை இழித்துப் பேசும் முறைமை

-
5. சைவக்கிரியைகள் - சி.சுப்பிரமணிய தேசிகர் - ஆலடி காரைநகர், யாழ். சன்முகநாத அச்சக வெளியீடு பக்கம்-37
 6. விவாகசோபனம் - பிரம்மஸ் சிவானந்தசர்மா இசைக்கலைமணி சி. ஸ்ரீ. தாட்சாயணி 1998 பக்கம்-3
 7. அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் - பிரம்மஸ் சபா வாஸுதேவ சர்மா 2000 பக்கம்-1

ஒன்று உண் டெனினும் மிருகங்கள் பறவைகள் என்பவற்றுக்கிடையேயும் சில நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டுகொள்ள வேண்டும். தேவை உணர்வு உண்டாகும் காலங்களில் மட்டுந்தான் அவை ஆண், பெண் ஒன்றுகூடலுக்குள்ளாகின்றன என்பது ஒன்று. காகம், பூணை போன்ற பிராணிகள் நாம் காணக்கூடியதாக ஆண், பெண் இன்ப உணர்வுகளுக்கு உள்ளாவதில்லை என்பது மற்றொன்று. இந்த மிருக இயல்புகள் எமது மனித உள்ளங்களிலும் பதிவாக வேண்டும்.

இயல்பாகவே சிந்திக்கக்கூடிய ஆற்றல் மனிதப் பிறவிக்கு உண்டு. அதனால் அவன் சிந்தனைகள் வளர வளர நடைமுறைகள், செயற்பாடுகள், பண்பாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள் எல்லாம் மலர்ச்சி கண்டன. மனமுறை சம்பந்தமான தொடர்புகளிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. இன்பத்தை அனுபவிப்பது என்னும் நோக்குடன் அமைந்த ஆண் - பெண் உறவு அதற்கப்பால் மனம் என்ற பிணிப்புக்குள்ளாகிக் கணவன் - மனைவி என்ற உயர் நிலைக்கு ஆணையும் பெண்ணையும் கொண்டு சென்றது. தாய், தந்தையர் என்று உணர வைத்தது. மாமா, மாமி, தாய், தந்தை மனைவியின் சகோதரர்கள், கணவனின் சகோதரர்கள், ஏனைய சுற்றுத்தவர், அயலிலுள்ளோர் என்று பெருகி வருஞ் சமுகத்தைக் காண வைக்கின்றது. இன்ப அனுபவிப்பு என்பது இன்றைய மனத்தொடர்பில் மிக மிகச் சிறியதொரு பகுதிதான் என்பது தெளிவாகியுள்ளது. சங்க காலத்தில் மனம் என்ற சொல்லால் அழைக்கப்பட்ட அந்தத் தொடர்பு காலப் போக்கில் திருமணம் என்று தெய்வீகத்துடனாக்கிப் பேசப்பட்டது. அந்த உபயோகமே இன்றைய இல்லற வாழ்வின் உயர்வை உணர்த்துவதாக உள்ளது. ‘இல்லற மல்லது நல்லற மன்று’ என்பது தமிழ் முதாட்டி ஒளவையின் வாக்கல்லவா! ‘அறனெனப்

8. நீதி நாற் கொத்து - கன்னாகம் தனலக்குமி புத்தகசாலை வெளியீடு - கொன்றை வேந்தன் - 3 பக்கம்-1

பட்டதே இல்வாழ்க்கை⁹ என்பது பொய்யா மொழிதான், ஆன் பெண் உறவு அதாவது திருமணம், அறவாழ்வு என்ற சிந்தனைக்கு உயர்ந்துவிட்டது.

சங்க காலம் :

எமது உறுதியான சிந்தனைக்கு வழிகாட்டுவ தாயமைந்தது சங்க காலந்தான். பண்டைத்தமிழர் வாழ்வியல் பற்றிய தகவல்களை அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் ஒரளவு கண்டுள்ளார்கள். அவை நிறைவான தகவல்களைத் தரக்கூடியவையாய் இல்லை. காரணம் கிடைப்பவற்றை வைத்துக் கொண்டு ஊகிப்பதுதான். கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட சில நூற்றாண்டுகள் தொடக்கமாகத்தான் எழுத்து மூலமான சாரியான, நிறைவான சான் ருக்னைப் பெற்றுள்ளோம். பண்டை மன்னர்களால் நிறுவப்பட்டுத் தமிழை ஆய்வு செய்த கடைச்சங்கப் புலவர்களால் ஆக்கப்பட்டு இப்போது எமக்குக் கிடைக்கக் கூடியனவாயுள்ள பதினெட்டு நூல்களே இன்று எமது பெரு நிதியமாய் உள்ளவை. பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை என இரு தொகுதிகளாக அவை வகுக்கப்பட்டுள்ளன. எட்டுத்தொகை என்பது பல புலவர்களாற் பாடப்பட்ட பாடல்கள் எட்டுத்தொகுதியுள் அடக்கப்பட்டுள்ளன என்பது. அவற்றுள்ளே இடம் பெற்றுள்ள சில பாடல் கள் தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்து பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் பாடப்பட்டவை¹⁰ என்ற கருத்துமுண்டு. கிறிஸ்துவிற்குப்

9. திருக்குறள்-கழக வெளியீடு -199 எட்டாவது பதிப்பு 1951 பக்கம்-22

10. உந்து என்னும் இடைச்சொற் பிரயோகம் அல்லது புறநாலூற்றின் பழைம் கே.என். சிவராஜபிள்ளை B.A, சென்னைச் சர்வகலாசாலைப் பிரசுரம் - 1929 பக்கம்-52

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த மண முறை பற்றிய செய்திகளைத் தாங்கி நிற்பன அவை. பண்பட்டதொரு தமிழர் சமுதாயம் அன்றே இருந்தது என்பதை இவை கொண்டு அறிய முடிகின்றது. புலமைமிகு சான்றோரின் செழுமை மிகு பாடல்கள் அவ்வண்ணம் என்ன வைக்கின்றன என்றால் அக்கருத்துக்கள் அவ்வண்ணம் இடம்பெறுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே மக்களின் மதிப்பைப் பெற்று வாழ்ந்தனவாக இருக்க வேண்டும். சமுதாயக் கௌரவிப்பைப் பெற்றதொரு நெறி என்ற போற்றுதலுக்கு உள்ளாகி இருந்திருக்க வேண்டும்.

சங்கமிருந்து தமிழை ஆராய்ந்து செவ்விதான் நூல்களைச் செய்தமை மூன்று முறை நடந்திருக்கிறது.¹¹ முதலாம் இரண்டாஞ் சங்கங்களிற் செய்யப்பட்ட எந்தவொரு நூலும் இன்று எம்மிடை இல்லை. கடல் கொந்தளித்துப் பெருகியதால் ஏட்டுச் சுவடிகளாய் இருந்த அவையெல்லாம் கொள்ளை கொள்ளப்பட்டு விட்டன. மூன்றாவது சங்ககாலத்திய, அதாவது கடைச் சங்க காலத்திய நூல்கள் பதினெட்டு மட்டுந்தான் எமக்கு இன்று கிடைக்கக் கூடியவையாயுள்ள பழைய நூல்கள். மூன்று சங்கங்களையும் முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்று சொல்லும் முறையுமண்டு. இவ்வண்ணம் மூன்று சங்கங்கள் இருந்தபோதும் சங்ககால வழக்கு சங்ககால நடைமுறை என்னும்போது அது கடைச்சங்க காலத்தையே குறிப்பதாக அமையும் என்பதையும் நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

11. சங்கநூற் கட்டுரைகள் அல்லது பழந்தமிழர் நாகரிகம். முதற் புத்தகம் இரண்டாம் பதிப்பு 1942. திரு.பாலகந்தரன்(இளவழகன்) ஈசுவசித்தாந்த நாற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு பக்கம்-3

சங்கத் தமிழரின் மணவாழ்வு :

சங்கத் தமிழர் மண வாழ்வு புனிதமானது. அன்று நடைமுறையிலிருந்த வாழ்வியல் பற்றிய செய்திகள் பழந்தமிழ்ப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்கள் என வழங்கும் இப்பாடல்களில் அன்றைய மக்களின் சீரிய வாழ்க்கை முறையைப் பார்க்க முடிகின்றது. தமிழர் வாழ்வியலுக்குப் பொருத்தமானவை என்று காணப் பட்ட அன்றைய நடைமுறைகள் வாழ்க்கைக்கான இலக்கணங்கள் என்றாகி உயர்ந்து நிற்கின்றன.

ஆண் - பெண் உறவுடன் தொடர்புபடுத்தும் மணவாழ்வு ஒழுக்கப்பண்பின் புனிதநிறை விழுமியமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அது களவு என்றும் கற்பு என்றும் இரு பகுதியான் நிறைவு கண்டது. பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்றாகி நின்ற - முதலாவதாகி நின்ற களவு இங்கு போற்றுதலுக்கு உள்ளாகின்றது. தலைவன் தலைவி என்ற இருவர் தவிர்ந்த ஏனையோர் அறியா வகை அவர்கள் மனத்து நிகழ்வது என்பதாற் களவு எனப்பட்டது. ஒத்த இயல்புள்ள ஆனும் பெண்ணும் தம்மிடை ஒருமை கண்டு கூடுங் கூட்டம் அது. களவு என்பது ஒன்றி உயர்ந்த பாலதாணையின் ஒத்த தலைமகனும் தலைமகளும் அவர்தாமே எதிர்ப்பட்டு அன்பு கொண்டு ஒழுகும் ஒழுகலாறு. களவு, தன்னளவில் முடிவு பெறும் முற்றமுடிந்த குறிக்கோளன்று. ஒரு குறிக்கோளை அடைவதற்கு ஆற்றப்படும் செயல்நிகழ்வுகளின் தொகுதி எனலாம். கற்பிற்கு வழிப்படுத்திச் செல்வது. களவு கற்ப என்பன சமுதாய நிலை நோக்கிய சொற்களென்றும் சமுதாயத்திற்கு மறைவு களவு என்றும் வெளிப்படை கற்ப¹² என்றாஞ் சொல்வர் தமிழ்க் காதல் என்னும் நூலின்

12. தமிழ்க்காதல் - வ.ப.மாணிக்கம் பக்கம்-125

தமிழர் திருமணம்

ஆசிரியர் வ.சுப் மாணிக்கம் அவர்கள். களவு அகவொழுக்கம் எனப்படும். அகத்தினை அகப்பொருள் என்பனவும் அதனையே குறிப்பன. அகம் - உள்ளம்; தினை- ஒழுக்கம்; வெளியே சொல்லப்பட முடியாததாய் உள்ளத்திலே நினைந்து சூவத்து மகிழ்வது அது. ஆன் பெண் இருபாலாரும் சேர்ந்து, சேர்ந்து அனுபவிக்கும் அந்தக் களவொழுக்க இன்பத்தையே அகத்தினை என்றனர். அதனைக் குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் நிலங்களுக்கு உரியனவாகக் குறிஞ்சித் தினை, மூல்லைத்தினை, மருதத்தினை, நெய்தல் தினை, பாலைத்தினை எனப் பாகுபடுத்திப் பார்த்தனர். புலமையாளர்கள் இதனை அன்பினைத்தினை என்றோ அகனைத்தினை என்றோ குறிப்பிடுவர். சங்ககால மக்களின் பெரு வரவேற்பிற்குரியதான மணவினையாக அமைந்தது இந்தக் களவு மனமே! இதன் இறுதிநிலை பலரறிய நடைபெறும் மணவினையே! இதுவே கற்ப நிலை என்பது. ‘கல் போன்று தளராதிருத்தல் கற்பெனப்படும். ஒருவனும் ஒருத்தியுமாகக் கற்பொழுக்கம் ஏற்றவர் அன்பில் கல் தன்மையராய் நிலைபெற்று நிற்றலே கற்பொழுக்கம் எனப்படும்¹³ என்பர் தொல்காப்பிய நெறி என்னும் நூல் தந்த துரையரங்கசாமி அவர்கள். ‘கற்பொழுக்கம் என்பது விதிப்படி மணஞ்செய்து கொண்ட தலைவனுந் தலைவியும் அறநூல்களிற் கொள்ளற்பாலனவற்றைக் கொண்டும் தள்ளற்பாலனவற்றைத் தள்ளியும் இல்லறத்தின் கண்ணே வழுவாது ஒழுகுதல்¹⁴ என்பர் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார

13. தொல்காப்பிய நெறி - பொ.அ.துரையரங்கசாமி. மதுரை 1963 பக்கம்-211

14. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகார ஆராய்ச்சி - மதுரை 1914 பக்கம்-30

ஆராய்ச்சியில் வே. முத்துச்சாமி ஐயர் அவர்கள்.

கற்பினப் படுவது கரணமொடு புனரக்
கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொட்டக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள் வதுவே

என்பது தொல்காப்பியக் கற்பியற் குத்திரப்பா¹⁵ ‘கற்பென்று சொல்லப்படுவது கரணத்தோடு பொருந்திக் கொள்வதற் குரிய மரபினென்யுடைய கிழவன் கொள்ளுதற்குரிய மரபினென்யுடைய கிழத்தியைக் கொடுத்தற்குரிய மரபினன், உடையவர் கொடுப்பக் கொள்வது’ என்பது இளம்பூரணர் கருத்து. கரணம் வதுவைச்சடங்கு என்பது இளம்பூரணம்.

செய்தி, தோழி பாங்கன் என்போருடனாகுவது வரை நிகழ்வு களாவதான். மணம் நடைபெறவேண்டும் என்னும் கருத்துடனாகும்போது கற்பு நிலைக்கு உரியதாகிவிடும்.

மணம் பேசிச் செய்யும் முறைமை அன்று தோழியிடமாகி இருந்திருக்கின்றது. மணம் பேசிவரும் நிலையை உருவாக்கும்படி தோழியே தலைவனை வழிப்படுத்துவாள். தலைவனைச் சார்ந்தவர்கள் அன்று பெண் கேட்கும் முறைமை இருந்திருக்கின்றது.

என வாங்கு
நன்றா கின்றால் தோழிநம் வள்ளையுள்
ஒன்றிநாம் பாட மறைநின்ற கேட்டருளி
மென்தோள் கிழவுவும் வந்தனன் நுந்தையும்
மன்றல் வேங்கைக் கீழ்ருந்து
மணம் நயந் தனன் அம் மலைகிழ வோற்கே

என்னுங் குறிஞ்சிக் கலியில்¹⁶ தலைமகன் பெண் கேட்டு வந்த செய்தி கிடைக்கின்றது. வயதால் அறிவால்

15. தொல்காப்பியம் - பொருளத்தொரம் - கற்பியல் - குத்திரம் 53

16. கலித்தொகை குறிஞ்சி-செய்யுள்-41

முதிர்ந்தவர்கள் இப்பேச்சு முறைமையில் தொடர்பு கொள்ளவார். பின்னர் நேரடியான தொடர்புதான் மணத்தை உறுதி செய்யும். இந்த இடத்தில் தோழியின் நலன் காக்கும் பணி தலைவியின் சிறப்பான வாழ்விற்கு வழிகாணும். இன்றையநிலை முழுக்க முழுக்க வேறானதாகிப் பெண் பகுதியினரே மணமகனைத் தேடிச் செல்வதாகிவிட்டது.

தொல்காப்பியர் கால மணவகைகள் :

என் வகை மணம் இருந்ததாகத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும்.

இன்பழும் பொருளும் அறஙும் என்றாங்கு
அன்பொடு புணர்ந்த ஜந்தினை மருங்கின்
காமக் கூட்டம் காணுங் காலை
மறையோர் தேத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே

என்பது தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரக் களவியற் குத்திரம்¹⁷. இந்த எண்வகை மணங்கள் பற்றிய நக்கீரர் களவியலுரையினிடமாக மற்றொரு நூற்பா காணப் படுகின்றது.

அறநிலை யொப்பே பொருள்கோள் தெய்வம்,
யாழோர் கூட்டம் அரும்பொருள் விணையே
இராக்கதம் பேய்ந்தை யென்றிக் கூறிய
மறையோர் மன்ற லெட்டவை அவற்றுள்
துறையமை நல்லியாழ்த் துணைமையோர் இயல்பிதன்
பொருள்மை என்மனார் புலமை யோரே ¹⁸

இது எங்கிருந்து பெறப்பட்டதென்னுங் குறிப்பு அங்கில்லை. அது எப்படி இருப்பினும் இதுவும் மறையோர் மன்றல் எட்டெனவே பேசுகின்றது.

17. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - களவியல் குத்திரம்-89 இளம்பூரணம் கழக வெளியீடு 1969

18. களவியல் என்ற இறையனார் அகப்பொருள் கழக வெளியீடு 1976 பக்கம்-5

என்வகை மணங்களாவன :

பிரமம் பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தர்வம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம்¹⁹ என்பன அவை.

பிரமம் : நாற் பத் தெட்டியாண்டு பிரமச்சாரியங் காத்தற்குப் பன்னீராட்டைப் பிராயத்தாளை அணிகலன் அணிந்து கொடுப்பது. கொடாவிடின் ஓர் இருதுக்காட்சி ஒருவனைச் சாராது இருந்தவிடத்து ஒரு பார்ப்பனக் கொலையோடு ஒக்கும் என்பது. இதனை அறநிலை என்றுணர்வது. கன் னியை அணிகலன் அணிந்து பிரமச்சாரியாய் இருப்பவன் ஒருவனுக்குக் கொடுத்தல் என்பது இளம்பூரணர் கருத்து.

பிரசாபத்தியம்: மைத்துன கோத்திரத்தான் மகள் வேண்டிச் சென்றால் மறாது கொடுப்பது. இதனை ஒப்பு என்று உணர்வது மகட் கோடற்குரிய கோத்திரத்தார் மகள் வேண்டியவழி இருமது குரவரும் இணைந்து கொடுப்பது என்பது இளம் பூரணம்.

ஆரிடம் : ஆவும் ஆனேறும் பொற்கோட்டுப் பொற் குழம்பினவாகச் செய்து அவற்றினை நீரிற் கொடுப்பது. இதனைப் பொருள்கோள் என உணர்வது. ஒன்றானும் இரண்டானும் ஆவும் ஆனேறும் வாங்கிக் கொடுப்பது என்பது இளம்பூரணம்.

¹⁹ களவியல் என்ற இறையனார் அகப்பொருள்- கழக வெளியீடு 1976 பக்கம்-5

- தெய்வம் :** வேள்வி ஆசிரியருக்கு வேள்வித் தீழுன் வைத்துக் கொடுப்பது. இதனைத் தெய்வம் என்று வழிபடப்பட்டது.
- காந்தர்வம் :** இருவர் ஒத்தார் தாமே கூடுங் கூட்டம். இதனை யாழோர் கூட்டம் என உணர்வது.
- அசரம் :** கொல்லேறு கொண்டான். இவளை எய்தும்; வில் லேற்றினான் இவளை எய்தும்; திரிபன்றி எய்தான் இவளை எய்தும்: மாலை சூட்டப்பட்டான் இவளை எய்தும் என இவ்வாறு சொல்லிக் கொடுப்பது. இது அரும்பொருள் வினை நிலை என்பது.
- இராக்கதம் :** அவள் தன்னிலும் தமரிலும் பெறாது வலிந்து கொள்வது.
- பைசாசம் :** முத்தாள் மாட்டும் துயின்றாள் மாட்டும் களித்தாள் மாட்டும் சேர்வது. இது பேய்நிலை எனப்படும்.

இவற்றுள் முதல் நான்கும் பெருந்தினை என்றும் காந்தருவம் களவு என்றும், பின் மூன்றும் கைக்கிளை என்றும் நூல்கள் கூறும்.²⁰ பெருந்தினை-பொருத்தமில்லாத ஆசை. உடன் சேர்ந்து வாழ விருப்பமில்லாத பெண்ணுடன் பலவந்தமாக உறவு கொள்வது, காமம் என்றால் என்ன என்றறியாத ஒரு இளம் பெண்ணிடம் காதல் கொள்வது கைக்கிளை. ஒரு பக்கவிருப்பு. பண்டைத் தமிழரிடை அன்பினைத்தினை என்னும் உயரிய பண்பமை ஒழுக்கத்திடை இத்தகைய ஒழுங்கற்ற மணமுறைகளும் இருந்திருக்கின்றன.

20. கலைக்களஞ்சியம் - தொகுதி எட்டு ம.ரௌலத் சட்டங்கள். பக்கம்-71

பழந்தமிழர் திருமணம்

மனவிருப்பம் :

திருமணமென்பது ஆண், பெண் இருபாலாரையும் பலரறிய இல்லறத்தில் இணைத்து வைக்கும் சடங்கு ஆகும்.

‘இங்ஙனம் இணைத்து வைக்கப்படும் தலைவன் தலைவியாகிய இருவரினதும் ஒன்றுபட்ட மனவிருப்பந்தான் திருமணத்திற்கு அமையக் கூடிய யாவற்றுக்கும் மேலான காரணமாக இருக்க வேண்டும்’

—குழும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகையவற்றின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் -

என்று பேரறிஞர் எங்கெல்கு கூறுகின்றார்.

இக்கோட்பாட்டுக்கு முரணாகப் ‘பெற்றோரே திருமணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தனர். இரு தரப்பினரும் ஒப்பி வந்தனர். பண்டைக்காலத்தில் இந்த நிலையே அணைத்துலகிலும் நடைமுறையிலிருந்தது.’ -மேலது

என அவர் ஆய்ந்து கூறுகின்றார். எனவே அவர் ஆராய்ந்த நாடுகளில் கருத்தொருமித்த காதலின் அடிப்படையாகத் திருமணம் நிகழ்வது அருமையாக இருந்ததென்பது பெறப்படுகின்றது.

இறையனார் அகப் பொருள் :

இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி. சங்ககால இலக்கியத்தைப் புதுநெறியில் ஆராய்ந்த பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை சங்க காலத்தை இயற்கை நெறிக்காலம் என்கிறார். சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த

பழந்தமிழர்களாற் போற்றி ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தவை காதல் திருமணங்களே என்பது சங்க நூல்கள் வாயிலாக நாமறியும் செய்தியாகும்.

மனிதன் ஒரு விலங்கு. பாலியற் சேர்க்கை விலங்குகளின் இயல்பூக்கம் என்பது அறிவியல் முடிவு. யாருடைய தூண்டுதலும் துணையுமின்றி விலங்குகளிடையே காதலாடல் (Courting) நிகழ்வதை அறிவியல் ஆய்வுகள் ஜயத்திற்கிடமின்றி நிறுவுகின்றன. இந்த இயல்பூக்கமே உலகெங்கும் மனிதனிடமும் நிலவியிருக்கும் என்பது இயற்கைநெறி. இதனை இனங்கண்டு சங்ககாலப் புலவர்கள் இலக்கியமும் அக்கால அறிஞர்கள் இலக்கணமும் படைத் துள்ளனர். பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை இனங்கண்டு முன் மொழிந்த இக்கோட்பாட்டை இலக்கிய வரலாறாக்கி வெளியிட்ட பெருமை ‘தமிழிலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும்’ என்ற நூலை வெளியிட்ட மூத்துப் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு உரியதாகும். சங்ககாலத்தின் பரந்து விரிந்த கண்ணேணாட்டத்தை இது ஒரளவிற்கு மட்டுப்படுத்தி விடுகின்றது என்ற போதிலும் காலத்தின் மிகச் சிறப்பான அடிப்படையை இக்கோட்பாடு முன்வைக்கின்றது என்பதில் ஜயமில்லை.

சங்க கால அகத்துறை இலக்கியங்களின்வழி எழுந்த இலக்கண நூல் இறையனார் அகப்பொருள்.

‘கற்பென்ற அப்பேராற் சிறப்பித்துக்
கூறப்படுவது காதல் வழி வந்த
கற்பே’

என்று இறையனார் அகப்பொருள் காதல் மணத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளது. இவற்றால் இன்று நனி

நாகரிகமுறை என்று சமூகவியல் அறிஞர்களாற் போற்றிப் புகழப் படுங் காதல் மனம், தமிழ் நாட்டிற் பழங்காலத்திலேயே மிகச் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியதென்பது புலனாகும். அறிவியல் அடிப்படையில் அமைந்த இக்கருத்து பிரடெரிக் எங்கெல்ஸ் என்ற மேதையின் ஆய்வில் இடம் பெறாமற் போனது வியப்புக்குரியதே.

‘இருதரப்பீனரும் இல்லாமையை அல்லது பீரிகவைப் பெரிய – யாவற்றினும் பெரிய என்றீல்லாவீட்டாலும் – துரதீட்டமென்று கருதுகீன்ற இடத்தீலேதான் காதல் தீவிரமும் நிரந்தரமும் பெற்று விளங்க முடியும்’
என்பது எங்கெல்ஸின் கருத்து ஆகும்

பழந்தமிழரின் சங்ககால அகத்திணைப் பாடல்களிற் பெரும்பாலானவை காதலன் அல்லது காதலி மற்றவரின் பிரிவிற்காக வருந்தும் பாடல்களாகவே அமைந்துள்ளன. பிரிதல், இருத்தல் இரங்கல், ஊடல் என்னும் திணைக்குரிய பொருள் களின் பெயர்களே இவ் வியல் பை வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்கள் மட்டுமே சேர்ந்து மகிழ்ந்திருத்தல் என்னும் பொருளுடைய புணர்தலை உரிப்பொருளாகக் கொண்டன. ஏனைய நாற்றிணைப் பாடல்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் பிரிவையே பாடுகின்றன. ‘சோகச் சுவை நிறைந்த பாடல்களே இனியவை’ என்ற ஆங்கிலப் புலவரின் கருத்துக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்த நாற்றிணைப் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. ‘பிரிவதற்குரிய தண்டாக்காமமொடு மீண்டும் ஒன்றாகப் பிறப்பதற்காக ஒன்றாகவே இறக்க வேண்டும் என்று விரும்பும் காதல் நெஞ்சத்தைப் பழந்தமிழரிடமன்றி வேறெவரிடங் காணமுடியும்?’ என்ற

தமிழரினாலே கூற்று உண்மையே என்பதை எவ்வெள்சின் கருத்து உறுதி செய்கின்றது.

இப்பிற்பில் மட்டுமல்ல மறுபிறப்பிலும் இருவரும் பிரியக் கூடாது என்ற பெருவிருப்புச் சங்ககால மக்களிடையே நிலவியது.

இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்
நீயா கியரன் கணவனை
யானா கியருன் நெஞ்சு நேர் பவளே
என்ற சங்கப் பாடல் இதற்குச் சான்றாகும்.
நல்கான் நயவா னாயினும்

பல்காற் காண்டவும் உள்ளத்திற் கிணிதே
என்ற சங்கப் பாடல் பிரியாமற் சேர்ந்திருக்க விரும்பும்
காதலின் உணர்வைப் புலப்படுத்துகின்றது. சாள்ஸ்
டிக்கின்ஸ் என்ற ஆங்கில நாவலாசிரியரின் ‘இருநகரக்
கதைக’ஸில் (Tale of two cities, Charles Dickens) செல்வி
மனெற் (Miss Manette) என்ற அழகி மாடியிலே நிற்கிறாள்.
வீதியிலே செல்லும் சிட்னி காட்டன் என்ற இளம்
வழக்கறிஞர் குறுந்தொகைப் பாடலிலமைந்த இதே
கருத்தை அவளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் நினைந்து
நினைந்து உருகுகின்றான். பொறுத்தற்காரிய இப்பிரிவு
உலகளாவியதென்பதற்கு இவை சான்றாகும்.

காதலே திருமணத்திற்குரிய எல்லாவற்றிலும் சிறந்த
காரணமாகப் போற்றப்பட்டது. எனினும், மணமக்களின்
பெற்றோரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட திருமணங்களும்
நடைபெற்றன. ஒரு அரசு குடும்பத்தைச் சார்ந்த இளவரசன்
இன்னொரு அரசு குடும்பத்து இளவரசியை மணக்க
விரும்பித் தூது அனுப்பித் திருமணத்திற்கு ஏற்பாடு

செய்யும் முறையும் இருந்தது, இளவரசியின் தந்தை மறுக்கும் போது இரு அரசருக்குமிடையே போர் நடைபெறும். இளவரசன் போரிலே வென்றால் இளவரசியை மணப்பான். இது ‘மக்ட்பாற் காஞ்சி’ என்ற துறையாக இலக்கணத்திற் கூறப்படுகின்றது.

ஆயர்கள் என்ற இனக்குழு மக்களிடையே கொல்லேற்று மணங்களும் நிகழ்ந்தன. ஓர் ஆயமகளை மணக்க விரும்பும் ஆடவர்களுள் அவளுடன் வளர்ந்துவரும் முரட்டுத்தனமுடைய கொல் ஏற்றினை வென்று அடக்கும் ஆடவனை அவள் மணப்பாள். அல்லாதவனை மறுமையிற் கூடச் சேரமாட்டாள்.

கொல் லேற்றுக் கோடஞ்சு வானை மறுமையும்
புல்லாளை ஆய மகள்

என்பது கலித்தொகைப் பாடல். வீரம் விளைத்துப் பெண்ணை மணக்கும் முறையும் உலகளாவிய மரபாகும். பஞ்சபாண்டவருள் ‘வில்லுக்கு விசயன்’ என்று புகழ் பெற்ற அருச்சனன் நீர்த்தடாகத்தின் நடுவே தூணின் உச்சியிற் சுழலும் பறவையை நீருட் பார்த்தபடி எய்து வீழ்த்திப் பாஞ்சாலியை மணந்தான் என்பது பாரத இலக்கியம் தரும் செய்தி. தசரத குமாரனாகிய இராமன் வில்லை வளைத் துச் சீதையை மணந் தான் என்பது ஆதிகாவியமாகிய வால்மீகியின் இராமாயணம் கூறும் வீரமண முறை. ‘எடுத்தது கண்டார், இற்றது கேட்டார்’ என்று இராமனின் வீரசாதனனயைக் கம்பர் பாடுகின்றார்.

இன்றுபோல் பழந்தமிழகத்திலும் பெற்றோர் மணமகனையோ மணமகளையோ தெரிந்து மணஞ் செய்து வைக்கும் வழக்கம் சங்ககாலத்திலிருந்ததென்பது குறுந்தொகை, புறநானூறு முதலிய நூல்களிலிருந்து தெரிய வருகின்றது.

.....தந்தை

இருப்பனை யன்ன பெருங்கை யானை

கரந்தையஞ் செறுவிற் பெயர்க்கும்

பெருந்தகை மன்னற்கு வரைந்திருந் தனனே

என்ற புறப்பாடலில் (340) மன்னனாருவன் கரந்தைப் போரில் யானையை வெல்லும் வீரம் வாய்ந்த இளவ லொருவனுக்குத் தன் மகளை மணங்செய்ய முடிவு செய்திருந்தமை கூறப்படுகின்றது.

மணமகளின் பெற்றோரேயன்றி மணமகளின் தமரும் மணம் பேசி வருதல் உண்டு என்ற செய்தி குறுந்தொகையிற் கூறப்பட்டுள்ளது. ‘தலைவன் என்றும் குறையாத அன்புடையவனாக இருக்கின்றான். புதியோரும் மணம்பேசி வருகின்றனரே’ என்று ஒரு தலைவி ‘களவு’ நிலையில் வியக்கின்றாள். இச்செய்தியை வெளிப்படுத்தும் பாடல் வருமாறு:

.....கிழவோன் என்றம்

அன்றை யன்ன நட்பினன்

புதுவோர்த் தம்மலீவ் வழங்க வரே

குறுந்தொகை-04.

தலைவி ஒருவனைக் கண்டாள். அவனும் அவளைக் கண்டான். இருவரும் ‘மாறிப்புக்கு இதயம் எய்தினர்’. கண்ட அன்று உருவான நட்பு நிலைத்தது. களவு கற்பாக மாறவில்லை. ஆனால் ஊரார் அவர்கள் காதலை அறியவில்லை. எனவே, மணம்பேசி வருகின்றனர். இதனைக் கண்டு அவளுள்ளத்தில் வியப்பும் நகைப்பும் ஏற்படுகின்றன. அதுவே மேற்படி பாடலாக, தலைவி கூற்றாக உருவாகின்றது.

மேலே கூறப்பட்ட மணமுறைகளுள் சிறந்ததாகவும், இயற்கையானதாகவும் உள்ளது காதல் மணமே. அதுவே தமிழகத்திற் பெருவழக்காக இருந்தது போலும்.

ஆரியர்களிடையே பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் ஆகிய எண் வகை மணங்கள் நிலவின. இந் த மணங்களோடு தமிழகத்துக் காதல் மணத்தை ஒப்பியன் முறையில் ஆய்ந்து அது காந்தருவத்தை ஒத்தது எனத் தொல்காப்பியர் இனங்கண்டு கூறுகின்றார்.

இன்பழும் பொருளும் அறவும் என்றாங்கு
அன்பொடு புணர்ந்த ஜந்தினை மருங்கின்
காமக் கூட்டம் காணுங் காலை
மறையோர் தேத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே

தொல். பொருள் களாவியல்-89

என்பது அவரது ஒப்பியற் கருத்து ‘காந்தருவமாவது ஒத்த இருவர் தாமே கூடுங் கூட்டம்’ என இளம்பூரணர் காந்தருவ மணத்திற்கு வரைவிலக்கணம் தருகின்றார்.

ஒத்த இருவரிடையே காதலேற் படக் காரணமாயமைவது விதியென்பது பழந்தமிழ்ச் சான்றோர் நம்பிக்கை. ‘நல்லை மன்றம்ம பாலே’ என்று விதியின் செயலை வியக்கின்றார். தொல்காப்பியரும் இதே கருத்தினை எடுத்துரைக்கின்றார்.

ஓன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின்
ஓன்றி உயர்ந்த பால தாணையின்
ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப
மிக்கோ னாயினும் கடிவரை யின்றே

தொல். பொருள் கள-90.

‘ஒன்றி உயர்ந்த பால தாணையின்’. என்ற தொல்காப்பியர் கூற்றுக்கு, ‘இருவருள்ளமும் பிறப்புத் தோறும் ஒன்றி நல்வினைக் கண்ணே நிகழ்ந்த ஊழினது ஆணையின்’ என இளம்பூரணர் விளக்கம் தருகின்றார். ‘காம நிகழ்ச்சியின் கண் ஒத்த அன்பினராய்க் கூடுதல் நல்வினையான் அல்லது வாரா’ தென்பது அவர் மேலும் தரும் விளக்கம்(கழகப் பதிப்பு ப.161). இதனை உணர்ந்ததனாற் போலும், பெற்றோர் களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட காதலரின் வாழ்க்கையிற் குறுக்கிடாது அவர்களை ஒன்றுபடுத்தி வைத்தனர்.

எதிர்பாராமல் ஒருவரையொருவர் தனிமையிற் கண்டு காதல் கொண்ட இருவர் பெற்றோரும் மற்றோரு மறியாமல் தம் காதலை வளர்த்து வருவர். தோழி இருவரையுங் கூட்டியுஞ் சேட்படுத்தியும் அன்பை மிகுவித்து வேலிபோல் நின்று துணைசெய்து காப்பாள். இங்ஙனம் எவருமறியாமல் வளருங் காதலே ‘களவு’ எனப்படும்.

காதலர் இருவரும் களவிலே கூடுவதிலே தொல்லைகளேற்படும். அத்தொல்லைகளைத் தாங்க முடியாது தலைவி வருந்த நேரும். அப்போது ‘தந்தையும் தாயும் உணரக் காட்டி ஒளித்த செய்தி வெளிப்படக் கிளத்தல்’ ஆகிய ‘அறத்தொடுநிற்றல்’ நிகழும். அதன்பின் ‘மலைகெழு வெற்பன் தலைவந்து இரப்ப’ தலைவியின் பெற்றோர் திருமணத்திற்கு உடன்படுவர். தலைவன் தலைவியை மணம்புரிந்து வாழும் இல்வாழ்க்கை ‘கற்பு’ எனப்படும்.

‘அறத்தொடு நிலை இல்லாதபோதும் தலைவன் புதியோன் போல் வந்து ‘தொன்றியன் மரபின் மன்றலயரப் பெண்கோள் ஒழுக்கம்’ நிகழ்த்துவதுமுண்டு. களவிற் கூடி இன்பம் பெறுவதாற் பழி ஏற்படும் என்று உணர்ந்த தோழி

வற்புறுத்தத் தலைவன் பெண்கோள் ஒழுக்கம் தலைக் கொள்வான். எல்லா வகையிலும் பழங்காலம் முதல் ஊரும் உலகமுறிய மரபுமறையில் நிகழும் மணவிழாவே களவின் முடவாகவும் கற்பின் தொடக்கமாகவும் அமையும் என்பதைத் ‘தொன்றியல் மரபின் மன்றல்’ என்ற தொடர் உறுதி செய்கின்றது.

சீதனமுறை

இன்று நிகழ்வதுபோல் பழந்தமிழகத்திற் பெண்ணோடு சேர்த்துச் சீதனம் (ஸ்திரீதனம், முரீதனம்) கொடுக்கும் கொடிய வழக்கம் இருந்ததில்லை. இதற்கு மாறாக ஆடவனே, ‘பாசிமை விலை,’ ‘சிறுவளை விலை’ , ‘முலை விலை’ ‘பரிசம்’ என்ற பெயரால் இல்லறம் நடத்துவதற்கு வேண்டிய செல்வத்தை ஈட்டித் தருவான். மணத்தின் பின் இல்லாழக்கை நடத்தும் ஆடவன் தனது வினைவலியாற் பெற்ற செல்வத் திலேயே இல்லாழக்கை நடத்த வேண்டுமென்பது பழந்தமிழர் கொள்கை.

..... தண் துறை யூரன்

சிறுவளை விலையினப் பெருந்தேர் பண்ணியெம் முன்கடை நிறீஇசு.....

சென்ற செய்தி நற்றினையிற் கூறப்படுகின்றது. ‘சிறிய வளைக்கு விலையாகப் பெரிய தேர் செய்வித்து வழங்குதல்’ என்ற தொடரிலே அமைந்த முரண் அணி ஆடவனின் கடமையையும் பொறுப்பையும் உணர்த்துகின்றது.

வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதல் :

திருமணத்திற்குப் பின் கல்வி, தூது, போர் முதலிய பல்வேறு காரணங்களுக்காகத் தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிவான். ஆனால், திருமணம் உறுதி செய்யப்பட்டதும் திருமணத்தின் முன் தலைவன் பொருள் தேடும் நோக்குடன் தலைவியை விட்டுப் பிரிவான். இப்பிரிவு ‘வரைவு இடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதல்’ எனப்படும். மன்றல், வரைவு, வதுவை என்ற சொற்கள் மணம் என்பதைக் குறிக்க வழங்கப்பட்டன.

இல் வாழ்க்கையின் நிறைவுக்குச் செல்வமே அடிப்படை. ஆனால் செல்வத்தைவிட அன்பே பெறுமதி வாய்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது. யாரும் அறியாமல் முன்பே தலைவியின் அன்பைப் பெற்றுவிட்ட தலைவன் திருமணத் தின் முன் னோடியாகத் தலைவியின் குடும்பத்தினரின் அன்பைப் பெறுவது இன்றியமையாததாக இருந்தது. இதனைத் தோழி தலைவனுக்கு உணர்த்துகின்றாள். அன்பு, ஒப்பான குலம் என்பவற்றையே பெண்ணின் சுற்றத்தார் பெரிதும் விரும்பினார்.

‘கோசருடைய செல்வம் போன்ற பெருஞ்செல்வம் கொடுத்தாலும் அவளின் தமர் பாசிமை விலையாக ஏற்றுக் கொள்ளார். எனவே விரைந்து வந்து அன்பைப் பெறுவாயாக’ என அகநானாற்றுப் பாடல் ஒன்றில் அன்பே பெரிதாக மதிக்கப்பட்டமை கூறப்பட்டுள்ளது.

‘பெரும் பொருளைப் பணிவோடு கொடுத்தாலும் ஒப்பில்லாதவரை இவள் மணம் புரியாள்’ என்னும் பொருளுடைய புறநானாற்றுப் பாட்டில் ஒப்பான குலமே பெரிதாக மதிக்கப்பட்டமை கூறப்பட்டுள்ளது.

தொன்றியல் மரபின் மன்றல் :

தமிழருக்கே சிறப்பாக உரியதான மணச் சடங்கொன்று சங்க காலத்தில் இருந்ததென்பது அகநானுற்றிலுள்ள இரு பாடல்களால் தெரியவருகின்றது. வேறு பாடல்களிலும் மணத்தின்போது நடக்குஞ் சில நிகழ்ச்சிகள் கூறப்படுகின்றன. இம்மணச் சடங்கு ‘தொன்றியல் மரபின் மன்றல்’ என்று அகநானுறு கூறுவதிலிருந்தே இம் மரபு சங்க காலத்திலும் பழையானது என்பது புலனாகின்றது.

இம்மணவினையிற் சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்படுவது போன்று

‘மாழுத பார்ப்பான் மறைவழி காட்டலோ’
 ‘தீவெலம் செய்தலோ’
 ‘மங்கல நாண் புனைதலோ’
 ‘அம்மி மிதித்து அருந்ததி காட்டலோ’
 கூறப்படவில்லை.

மணமகளை நீராட்டிப் புத்தாடை அணிந்து ‘சிறந்த இல்லக் கிழுத்தியாக வாழ்க’ என மணமகனிடம் ஒப்படைத்தல் மட்டுமே நிகழ்ந்தது.

மணநாள் :

வேங்கை மலருங் காலத்திலேயே பழந்தமிழர் திருமணம் நிகழ்ந்ததாகப் பல பாடல்களிற் சுட்டப்படுகின்றது. வேங்கை மலருங் காலத்தில் தீய கோள்களின் தொடர்பு நீங்கிய சந்திரனை உரோகிணி நாள் வந்தடைந்த நல்லவேளையிலே திருமணம் நடைபெற்றது.

மிக்கிருந்த இருஞும் நீங்கி எங்கும் அழகு மலரும் புலர்காலை வேளையில் மனம் நிகழ்ந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வேங்கையு மொள்ளினர் விரிந்தன
நெடுவெண் திங்களு மூர்கொண் டன்றே
என் ற அகப்பாட்டில் அச் செய்திகள் ஒருங் கே
உணர்த்தப்பட்டுள்ளன.

மணப்பந்தல் :

திருமணத்திற்கு முன் வரிசையாகிய ‘கால்’களை (கப்பு-தூண்)இட்டுப் பெரிய பந்தர்களை அமைத்தனர். மணலைப் பரப்பினர்; மலர் மாலைகளைத் தொங்க விட்டனர்; நறுமணப் பொருள்களாற் புதுமணங்கமழச் செய்தனர். அப்பந்தலிலே மணவிளக்குகளை வரிசையாக ஏற்றி வைத்தனர்.

மணவிழா நிகழ்வுகள் :

மணநாளன்று கடவுளைப் பரவும் நிகழ்ச்சி முதலிடம் பெற்றது. மணநாளில் மணமுரசும் மணமுழவும் ஒலிக்கப்பெற்றன. மணவிழாவிற்கு வருவோர்க்கெல்லாம் விருந்து கொடுக்கப்பட்டது. உழுத்தம் பருப்புப் பொங்கலோ, இறைச்சியுடன் கூட்டிச் சமைத்த நெய்மிகுந்த வெண்சோறோ விழாவிற்கு வந்த அனைவருக்கும் வழங்கப்பட்டது. மணமக்களுக்கு விருந்தினர் பரிசுவழங்கும் இன் றைய வழக் கத்திற்கு மாறாக அன்று விருந்தினர்க்கெல்லாம் நீர்வார்த்துப் பரிசில் வழங்கும் வழக்கமே நடைமுறையில் இருந்தது. இவ்வண்மை பின்வரும் பாடலிற் சுட்டப்படுகின்றது:

வதுவை விழவின் புதுவோர்க்கெல்லாம்
வெவ்வாய்ப் பெய்த பூத நீர் சால்கென

சடங்கு :

பழந் தமிழர் திருமணங்கள் ஊர்ப் பொதுவிழாக்களாகவே நடைபெற்றன. வாழ்வரசியராக இருக்கும் முதுபெண்டிரே திருமணத்தை முன்னின்று நடத்தினர்.

முதுபெண்டிர் வாகை இலையோடு அறுகும் பாவை போன்ற குரா மரத்துப் பூவுஞ் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட வெண்ணுாலை மணமக்களுக்குக் காப்பாகக் கட்டினர். பின் அவர்கள் அலரி மலரும் நெல்லுமிடப்பட்ட நீர் நிறை குடங்களை ஏந்தி வந்து தர வாழ்வரசியராகிய பெண்கள் நால்வர் கூடி மணமகளை நீராட்டினர். நீராட்டும்போது ‘கற்பு நெறியினின்றும் வழுவாமல் நல்ல பல பேறுகளைத் தந்து கணவனை விரும்பிப் பேணும் விருப்பத்தையுடைய வளாகுக’ என்று வாழ்த்தினர்.

மணமகளுக்குக் கோடிக் கலிங்கம் புனைந்து பல்வேறு நகைகளை அணிந்தனர். இவ்வணி ‘வதுவை நாளனி’ என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றது.

பின் னர் மணமக ளை மணப் பந் தலுக்கு அழைத்துவந்து அமர்த்தினர். சுற்றத்தினர் கூடிப் ‘பெருமைக்குரிய இல்லக்கிழுத்தி ஆவாய்’ என்று வாழ்த்தி அவள் முன்கை பற்றி நாடறியத் தலைவனிடம் கொடுப்பர். இதுவே மணவினையின் சிறப்பு நிகழ்சியாக இடம் பெற்றது. ‘நேரியமுன்கை பற்றி நுமர்தர நாடறி நன்மணம் அயர்கம’ (குறிஞ்சி 231-232) என்பது காண்க. இதுவே, வதுவை நன்மணம் எனப்பட்டது.

சிலம்பு கழீஇ அயர்தல் :

சிலப்பதிகாரத் தில் மலைபோன்ற செல்வம் அனைத்தையும் இழந்து வறுமையற்ற நிலையில் கோவலன் மாதவியோடு மனமுறிவுற்றுக் கண்ணகியிடம் வருகின்றான். அப்போது அவள் ‘சிலம்புள கொள்ளும்’ என்று தன் காலிலிருந்த சிலம்பைக் கழற்றிக் கோவலன்திடம் கொடுக்கின்றாள். அதுவே கோவலனுக்குக் காலன் ஆனது. இதனால் சங்கம் மருவிய காலத்தில் திருமணமான பெண் கள் சிலம்பணியும் வழக கமிருந்ததென்பது வெளிப்படை. ஆனால், சங்க காலத்திலே பெண்கள் குழந்தைப் பருவத்திலேதான் சிலம்பணிந்திருந்தனர்.

முத்திரிப் பெற்சிலம் பெரிப்பத் தத்துற்று(ர) ஏவல் மறுக்கும் சிறுவினையாட்டி

நற்~110

தன் காதலனோடு உடன் போக்கில் ஈடுபட்டாள் தலைவியொருத்தி. அவளுடைய காலிற் சிலம்பு கிடந்து புலம்பியது. தலைவனுடைய காலிலிருந்து கழல் ஒலித்தது. சிலம்புங் கழலுமே அவர்கள் மணமாகாது உடன் போக்கில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதை வழிப் போக்கருக்கு உணர்த்தின. எனவே பெண் திருமணத்தின் பின் சிலம்பு அணிவதில்லை என்பது புலனாகின்றது.

‘வேலோன் காலன கழலே தொடுயோள் சீறுட மேலவுஞ் சிலம்பே’

குறுந் ~ 149

தாலி கட்டும் பழக்கம் :

இன்றைய திருமணத் தில் தாலியணிவதே இன்றியமையாச் சடங்காக உள்ளது. ‘கலியாணச் சந்ததியில் தாலிகட்ட மறந்ததுபோல’ என்ற பழமொழி தாலியின் இன்றியமையாமையை உணர்த்துகின்றது. மாங்கலிய மணியாதவள் கன்னியாகவோ, கைம் பெண்ணாகவோ கணிக்கப்படுகின்றாள். பழந்தமிழகத்தில் இவ்வழக்கம் இருந்தமைக்கு உறுதியான சான்று எதுவும் கிடையாது.

பழந்தமிழகத்திற் பெண்கள் மட்டுமன்றி ஆண்களும் பின்னைப் பருவத்தில் தாலியணிந்தனர். அரைஞாண் கயிற்றில் இன்றும் ஐம்படைத்தாலியணியும் வழக்கம் உள்ளது.

புலிப்பல் கோத்த புலம்புமணித் தாலி

என்ற அகநானுாற்று(07)ப் பாடலடியில் சிறுமியோருத்தி தாலியணிந்த செய்தி பேசப்படுகின்றது.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் ‘தாலி களைந்தனரு மிலன்’ ஆகப் போருக்குச் சென்ற செய்தியைப் புறநானுாற்றுப் பாடலொன்று எடுத்துரைக்கின்றது.

புலிப்பற் றாலிப் புன்தலைச் சிறாஅர்

எனவும் புறப் பாடலொன்று சிறுவர் தாலி அணிந்தமை பற்றிக் கூறுகின்றது.

எனவே, தாலி, பழந்தமிழரணிந்த அணி என்பது உறுதியாகத்தெரிகின்றது. அதனைத் திருமணத்தின்போதும் அணியும் வழக்கம் இருந்ததெனில் திருமணம் பற்றிக்

கூறப்படும் பாடல்களில் அது தவறாமல் இடம்பெற்றிருக்கும். ஆனால் அவ் வாறு கூறப்பட்டதற்குச் சான் ருகிடைக்கவில்லை.

‘ஈகையரிய இழையணி’, ‘பின்னமை நெடுவீழ்’ என்பன தாலியையே சுட்டுவதாக அறிஞர் பலர் கூறுகின்றனர்.

உடன்போக்கு மணம் :

இதுவரை மணமகளின் பெற்றோராகுடைய உடன்பாட்டோடு தலைவியின் மனையில் நிகழ்ந்த திருமணம் பற்றிக் கண்டோம். இனிப் பெற்றோரின் உடன் பாடு கிடைக் காத போது தலைவனும் தலைவியுமாகிய காதலர் மேற்கொள்ளும் ‘உடன் போக்குப்’ பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்.

தலைவனும் தலைவியும் புணர்ந்துடன் போகும் பொழுது தலைவியின் உயிர்த்தோழியே அவர்கள் இருவரையும் சேர்த்து உடன்போக்கில் ஈடுபடுத்தி வைக்கின்றாள். அப்போது அவள் தலைவியைத் தலைவனிடம் ‘கையடை’ கொடுத்துத் தலைவனுக்கு அறிவுரை-அறவுரை கூறுகின்றாள். இவ்வறவுரைகள் நெஞ்சுத்தைத் தொடுவனவாக அமைந்துள்ளமையைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே பரக்கக் காண்கின்றோம். அத்தகைய உணர்ச்சிப் பிழம் பாக விளங்கும் பாடலான்றை நற்றினையிலே(10) காண்கின்றோம்.

அண்ணாந் தேந்தீய வனழுலை தளரிழும்
பொன்னேர் மேனி மணியின் தாழ்ந்த
நன்னெஞ்சுங் கூந்தல் நறையியாடு முடிப்பிழும்
நீத்த லோம்புமதி யுக்கே ஞர
..... நின்
பிழையா நன்மொழி தேறிய இவட்கே’

வாழ்நாள் முழுவதும் தலைவியைப் பிரியாது கண்ணென இமை காப்பது போல என்றென்றும் காக்க வேண்டும் என்பதைத் தோழி எத்துணைச் சிறப்பாகக் கூறிவிடுகிறாள்.

புணர்ந்துடன் போய இருவரும் தமர் மனை எதற்குஞ் சென்றுவிடாது தடுக்கும் வகையில் செய்தி அறிந்த உடனேயே அவர்களைத் தேடிச் சென்று அருஞ்சரங் கடந்து இடைச்சுரத்தில் சந்தித்து, மீட்டு வந்து மண்மகளின் இல்லத்திலேயே திருமணம் நிகழ்த்தி வைக்கும் வழக்கமும் சங்ககாலத்தில் இருந்தது என்பதைச் சில பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

அவ்வாறு தலைவியின் உறவினர் இடைச்சுரத்தில் வந்து அவர்களை மீள அழைத்துச் செல்லாவிடில் அவர்கள் தலைவன் வீட்டிற்கே செல்வர். அவ்வாறு செல்லும்போது தலைவன் வீட்டில் தலைவியின் சிலம்பை அகற்றி ஊரார் முன் இருவரையும் இல்வாழ்வில் ஈடுபடுத்தும் சடங்கு நடைபெறும். இது ‘சிலம்பு கழீஇ(விழா) அயர்தல்’ என வழங்கப் பெற்றது. இவ்வாறு திருமணம் நிகழினும் பின் தலைவியின் பெற்றோரின் உடன்பாடுபெற்று, அவள் வீட்டிற்கு மீண்டும் வந்து ‘வதுவை நன்மணம்’ நிகழ்வதும் உண்டு.

ஜங்குறு நூற்றின் பாலைத் திணைப்பாடலொன்றில் (ஜங்.பாலை.மறுதரவுப் பத்து 399:9) இச்செய்தி ‘சம்பந்தி சண்டை’ என்ற இன்றைய பிராமணிய வழக்கை ஒத்தமுறையில் (வாழிங்டனில் திருமணம், சாவி) கூறப்பட்டுள்ளது.

நும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ அயரினும்
எம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச்
சொல்லின் ஏவனோ மற்றே வெல்வேல்
மையற விளங்கிய கழலடிப்
பொய்வல் காளையை ஈன்ற தாய் க்கே

இப்பாடலுக்கான பழையவுரை (யாழ் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம், தி.சதாசிவஜயர் பதிப்பு 1943)

‘உடன் கொண்டு போன தலைமகன் மீண்டு தலைவியைத் தன்னில்லத்துக்குக் கொண்டு புக்குழி அவன்றாய் அவட்குச் சிலம்பு கழி நோன்பு செய்கின்றாளெனக் கேட்ட நற்றாய் ஆண்டு நீண்றும் வந்தார்க்குச் சொல்லியது’

எனச் ‘சிலம்பு கழீஇ அயர்தல்’ விழாவை விளக்குகின்றது.

‘பொய்வல்ல காளையைய் பெற்ற தாய் தன்னுடைய வீட்டிலே சிலம்பைக் கழித்து ஒழித்து ஒழிந்த கலியாணஞ் செய்யினும் என்னுடைய மனையிலே செய்யும் வதுவையாகிய நல்ல கலியாணம் செய்க என்று சொன்னால் என்ன கெட்டுவிடும்?’ என்று சீற்றத்தோடு கேட்கின்றாள். இந்த மறுமணத்தை இன்று நிகழும் ‘நாலாஞ் சடங்கு’ நிகழ்ச்சியுடன் ஒப்பிட்டுக் காணலாம் போலும்.

பரத்தையர் தொடர்பு :

சங்கத் தமிழகத்திலே ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற அறவாழ்வே காணப்பட்டது. இருபினும் ஆடவர் பரத்தையர் பாற் சென்று அவருடைய ‘ஓல்லா முயக்கில்’ மகிழ்வதும் உண்டு. தமிழ்ச் சான்றோர் இவ்வழக்கினை அறனெனக் கொண்டாரல்லர்.

பழந்தமிழ்ச் சோழ வேந்தனாகிய நலங்கிள்ளி வஞ்சினங் கூறும்போது ‘யான் போரிலே புறங்கண்டாற் பரத்தையருடன் சேருந்துன்பம் பெறுவேனாக’ என்று மொழிவதனைப் புறநானூற்றிலே கேட்கலாம். நற்றினை, மதுரைக் காஞ்சி முதலிய நூல்களிலும் பொதுமகளிர் இயல்பும் தொடர்பும் இழித்துக் கூறப்படுகின்றன.

கணவன் இறந்தால்? :

இன்று கணவன் இறந்தபின் அல்லது மனைவி இறந்தபின் மறுமணங்கு செய்துகொண்டு வாழ்வதனைப் பெரும்பாலும் காண்கிறோம். ஆனால் பழங்காலத்தில் இவ்வழக்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

கணவன் இறந்தபின் அவனை எரிக்கும் தீயில் வீழ்ந்திறக்கும் செயலை விரும்பிச் செய்தமையைப் புறநானாற்றிலே காண்கின்றோம். ‘கோப்பெரும் பெண்டு’ என்ற அரசி தன் கணவன் இறந்தபோது அவன் உடலை எரிக்கக் குயவன் தாழியை வணையும் போது தானும் சேர்ந்து வீழ்ந்து எரிய, ‘அகலிதாக வணக’ என்று ஆணையிடுகின்றாள். ‘தாமரை நள்ளிரும் பொய்கையும் தீயுமோ ரற்றே’ என்று கூறி அவனுடன் வீழ்ந்து தன் உடலை எரித்துக் கொள்கின்றாள். பெரும்பாலான பெண்கள் தம் தலைமயிரையும் அணிகலன்களையும் களைந்து கைம்மை நோன்பு நோற்றனர். கரடுமுரடான தரையிலே பாயின்றிப் படுத்தனர். நீர்ச் சோற்றைப் புளி கூட்டிச் சமைத்த வேளைக் கீரையுடன் உண்டனர். மயானத்திலே நிலத்தை மெழுகி இறந்த கணவனுக்காக உணவு படைத்து வழிபட்டனர். சுருங்கக் கூறின், அவர்கள் இன்ப நுகர்ச்சியை வெறுத்துச் சமுதாய விழாக்களிலோ பிற நிகழ்வுகளிலோ கலந்து கொள்ளாமற் கணவனை நினைந்து நோற்றனர். மனைவியை இழந்த கணவரும் தபுதார் நிலையை ஏற்று நோற்றனர் என்று புறநானாற்றின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்
நீயா கீயிரன் கணவனை
யானா கீயர்ந்தீன் நெஞ்சுநேர் பவளே

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் (49) தலைவன் தலைவியரின் அன்பு நிலையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

வரலாற்று நோக்கில் திருமண நடைமுறைகள் :

காலத்திற்குக் காலம் மாற்றம் பெற்றுவரும் மக்கள் வாழ்வொழுங்குகளுக்கேற்ப நடைமுறைகளும் மாற்றம் பெற்று வருகின்றன. அவ்வழி திருமண நடைமுறைகளும் மாற்றம் பெற்றுக் கொண்டுதானிருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை. சங்கம் நிறுவித் தமிழை ஆய்ந்து பண்பட்டவர்களாய் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகம் சங்கம் நிலவிய காலத்திற் காந்தர்வம் என்னும் களவு மணத்தை உயர்ந்த நெறியாகப் போற்றியது. அது உடன் போக்குடனாகி நிறைவு கண்டது. அல்லது தோழி முதலியவர்களின் துணைக்கொண்டு இரு முதுகுரவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ள நிறைவு காணும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தது.

ஆனால் இன்று அந்தக் களவு மணம் குறைபாடுடையதொரு பார்வைக்குள்ளாகிவிட்டது. ஒத்த இயல்புடையராகித் தலைவனுந் தலைவியும் தம்முள் ஒருமை கண்டு தாமே கூடுங் கூட்டத் தினராய் உடன்போக்கு நிகழ்த்துதல் இன்று இழிவானதொரு செயலாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. யாழோர் கூட்டம் என்று அன்று உயர்வாகப் பேசப்பட்டது. அதே நிகழ்வு இன்று ‘அவள் அவனுடன் ஓடிவிட்டாள்’ என்று நையாண்டிக் குரியதாகிப் பேசப்படுகின்றது. ஆனாலும் அந்த முறை அழிந்துபடுவதாக இல்லை. இன்னமும் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது. கம்பராமாயணத்தில் வில் வளைப்பிற்கு முன்னாக இராகவனுஞ் சீதாபிராட்டியும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு உளம் மாறிப் புக்கார் என்று

காட்டப்படுவது யாழோர் கூட்டம் என்னுஞ் சாயலுட னாகியதுதான். நளன் சரித்திரத்தில் அன்னத்தின் தொடர்பிற்குள்ளாகி, நளன், தமயந்தி இருவரும் மனம் அழிய நேர்ந் ததும் அவ் வகையினதே! பின் னர் வில்லாண்மை, சுயம்வரம் என்னும் முறைமைகளால் அவர்கள் திருமணத் தம்பதியர் ஆயினமை உண்மையே! எனினும் அவர் தம் உள்ளம் ஒன்றையொன்று சந்தித்து முன்னதாகவே சேர்ந்து கொண்டமையும் உண்மையே!! சங்கிலியார் பரவையாரைக் கண்டு சுந்தரர் மனம் மறுகுவதும் யாழோர் கூட்டத்து அடிப்படையே. மிக உயர்ந்த தரத்திலான வாழ்க்கை முறையை உடைய குடும்பங்களிடையேயும் இந்த ஒழுகலாறு இருந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது. எனவே அது உயர்ந்ததுதான்.

பெற்றோர் பேசிச் செய்யுந் திருமணம் :

திருமண வயதை எய்திய பெண்ணுக்கு அவள் பெற்றோர் வேண்டிய மனமகனைத் தேடிக் கண்டு செய்யும் முறைமை அது. பெரியவர்கள் மூலமாகவோ, ஊதிபம் பெறும் தொடர்பாடலுக்கு உரியவர்கள் மூலமாகவோ இந்த முறை நிறைவு காணப்படும். தலைவன் தலைவியர் தாமே ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்து ஒன்றிய சங்க காலத் திருமணமுறை கோவலன் கண்ணகி காலத்திலேயே நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமண நிலைக்குள்ளாகியது.

அவரை

இரு பெருங் குரவரும் ஒரு பெரு நாளால்

மணவணி காண மகிழ்ந்தனர்¹

என்றுவருஞ் சிலப்பதிகாரச் செய்தி, கோவலன் கண்ணகி என்போரின் பெற்றோர் அவ்விருவரையும் திருமணக் கோலத்திற் காண விரும்பினர் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதனால் அது பெற்றோரால் நிச்சயிக்கப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. பெரிய புராணத்துத் திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணப் பகுதியில் அவர் அக்கா திலகவதியாருக்குத் திருமணம் பேசக் கூடுதல் செய்தியைச் சேக்கிழார் குறிப்பிடுகின்றார்.

அணங்கணை திலகவதி யார்தம்மை ஆங்கவர்க்கு
மணம் பேசி வந்தவரும் வந்தபடி அறிவிப்பக்
குணம் பேசிக் குலம் பேசிக் கோதில் சீர்ப் புகழனார்
பணங்கொ ஸரவல்குல் பைந்தொடியை மணம் நேர்ந்தார்²

என்னுஞ் செய்யுளில் மணம் பேசி வந்த செய்தி குறிப்பிடப்படுகின்றது. திருஞானசம்பந்தருக்கு மணம்பேசி நம்பாண்டார் நம்பியிடம் பெண் கேட்டுப் போன சங்கதியையும் அங்கு காண முடிகின்றது.

திருகுான சம்பந்தர் சீர் பெருக மணம்புணரும்
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர் மறையவர்கள் மிகப்பேண
வருவாரும் பெருஞ்சுற்றம் மகிழ்ச்சிறப்ப மகள் பேசத்
தருவார்தண் பணைநல்லூர் சார்கின்றார் தாதையார்³

மரங்கள் நிறைந்ததும் வயல்களாற் குழப்பட்டதுமான திருநல்லூரை, மணம்பேசும் நோக்கில் சம்பந்தப் பெருமானின் தந்தை முதலியோர் சென்றடைவதான் செய்தியை இச்செய்யுளிற் பார்க்கின்றோம்.

பெற்றோராலோ பெரியவர்களாலோ சிந்திக்கப்பட்டு நிச்சயிக்கப்படும் இந்தத் திருமணப்பேச்சு இன்று மணமகள்

2. திருத்தொண்டர்புராணம் - திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் - செய்யுள் 1294
3. -ஷை-திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம் - செய்யுள் 3065

பக்கலைச் சார்ந்தவர்களாலேதான் முதலில் ஆழம்பிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. மணமகள் பகுதியினராய் பெரியவர்கள்தான் மணமகன் வீட்டிற்குச் சென்று திருமணத் தொடர்பை முதலிலே ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு நிறைவாக உண்டு. ஆனால் முன்பு இந்த முறை மாறி இருந்திருக்கின்றது. மணமகன் சார்பான் பெரியவர்கள்தான் பெண்கேட்டுச் சென்றுள்ளனர் என்று தெரிகின்றது. திலகவதியாரைப் பெண் கேட்டுக் கலிப்பகையார் பகுதியினர் புகழனாரிடம் போன செய்தியை ‘அணங்கனைய திலகவதியார் தம்மை ஆங்கவர்க்கு மணம் பேசி வந்தவரும் வந்தபடி அறிவிப்ப’ என்னும் செய்யுட் பகுதி தெளிவாகவே சொல்லி நிற்கின்றது. அல்லாமலும்,

அதன் தகைமைத் தொழிலின்கண் அடலரியே நெனவுள்ளார் காண்தகைய பெருவனப்பின் கலிப்பகையார் எவும்பெயரார் பூண்டகொடைப் புகழனார்பால் பொருவில் மகள் கொள்ள வேண்டியெழுங் காதலினால் மேலோரைச் செலவிட்டார்⁴

என்பதாகக் கலிப்பகையார் பெண்கேட்டு அனுப்பிய செய்தியைக் காணுகின்றோம். இன்னும் திருஞான சம்பந்தரைத் திருமணவாழ்விற்குள்ளாக்கப் பெற்றோரும் மற் றோரும் விரும்பி அவரிடம் அங்கீராமும் பெற்றுவிடுகின்றனர். அதன்பின்னர் பொருத்தமான பெண் யாரென்பதைக் கலந்துரையாடிக் கண்டு, திருநல்லூர் நம்பாண்டார்நம்பி மகளைப் பெண் கேட்டு அங்கு செல்கின்றனர்.

ஞான போனகருக்கு நல்தவத்தின் ஒழுக்கத்தால்
ஐனமில்சீ வத்தும்பால் மகள்பேச வந்தவிதன
ஆனபே நந்தணர்பால் அருநுடைமை யாமென்ற
வானவை நினைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி யொடு மொழிந்தார்.⁵

4. திருத்தொண்டர் புராணம் - திருநாவுக்கரசுநர்யனார் புராணம் - செய்யுள் 1293
5. -ஷஷி- திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம் - செய்யுள் 3069

உம்பால் மகள் பேச வந்தனம் என்கின்றார்கள். பெண்ணின் தந்தையாகிய நம் பாண்டார்நம் பியிடமே சொல்லுகின்றார்கள்

அங்கது வினவும் எல்லை அருந்தவர் அகிலம் ஈன்ற மங்கையை வதுவை செய்வான் மன்றுமிர்க் குழிராய் நின்ற சங்கரன் நினைந்துன் னோடு சாற்றுதற் கெம்மை யுய்த்தான் இங்கிதம் வரலாறுவன் இசை கொண் டுறைவன் சொல்வான்

என்பது கந்தபுராணம் உற்பத்திகாண்டத்து மணம்பேச படலத்துள்ளதொரு செய்யுள். இமயமலை அரசனிடஞ் சென்ற முனிவர்கள் எழுவரை மலையரையன் அங்கு வந்த காரணம் கேட்டபோது அவர்கள் சொன்ன கருத்து இங்கேயுண்டு. உலகங்களை ஈன்ற பார்வதியாம் நும் மகளை மனந்துகொள்ளச் சங்கரன் விரும்பியுள்ளான். அதைத் தங்களிடம் தெரிவிக்கும்படி எம்மை உங்களிடமாக அனுப்பினான் என்கின்றனர் முனிவர்கள். எல்லா உலகமுமான இறைவனே பெண் கேட்ட செய்தி, உலகியலுக்கு மாறுபடக்கூடாதென்பதால் நிகழ்ந்தது போலும்.

சாதி பார்த்தல் :

பேசி நிச்சயிக்கப்படும் திருமணங்கள் சார்பாகச் சாதி பார்க்கும் முறை நிறைவாக உண்டு. எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்; எந்தக் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்; யார், யார் உறவினர்கள், குடும்ப உறுப்பினர்களது திருமணத் தொடர்புகள் என்பன எல்லாம் ஆராயப்படும். மணமகள் பகுதியினரும், மணமகள் பகுதியினரும் மறைமுகமாகத் தனித்தனி இந்த ஆய்வை நிகழ்த்துவர். சமீப காலப்

போர்ச் குழல் காரணமான இடம்பெயர்வு, புலம் பெயர்ந்து வாழும் வாழ்க்கை நிலை என்பன காரணமான விரக்தி இன்று நிலைமையினை ஒரளவு மாற்றியுள்ளதெனலாம். ஆனால் இல்லையென்றாகி விட்டதென்று சொல்வதற் கில்லை. புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிற்கூடத் திருமணப் பேச்சினிடை சாதி தலைகாட்டத்தான் செய்கின்றது.

திலகவதியார் திருமண உரையாடலின்போது ‘கோதில்சீர்ப் புகழனார் குணம் பேசிக் குலம் பேசி’ என்று வரும் பகுதி தேவாரம் பாடியவர்கள் காலத்தும் இச்சாதி பார்க்கும் முறை இருந்திருக்கின்றது என்று காட்டுகின்றது. சம்பந்தப் பெருமான் திருமணஞ் செய்தலை ஏற்றுக்கொண்டதன் பின் அந்த விடயங்க் கார்பாகப் பெரியவர்கள் பாலறாவாயருக்குப் பொருத்தமான பெண் பற்றிச் சிந்திக்கின்றார்கள். அந்தவேளை அவர்கள் சிந்தனையில் குலம் பற்றிய கருத்தும் நிலவியிருக்கின்றது. ‘ஏதமில் சீர் மறையவரின் ஏற்றகுலத் தோடிசைவால் நாதர்திருப் பெருமணத்து நம்பாண்டார்நம்பி’⁷ என்று நம் பாண்டார் நம் பி குலம் மேலானதாகச் சிந்திக்கப்படுகின்றது.

பொருத்தம் பார்த்தல் :

மணமகன் வீட்டினரோ மணமகள் வீட்டினரோ தத்தமது மரபிற்கும், அந்தஸ்திற்கும் பொருத்தமான குடும்பத்தினர் என்று கண்டுகொண்ட பின்னர்தான் திருமணத் தொடர்பிற்கு ஆயத்தமாவர். தேவார காலத்தும் இந்த முறை இருந்ததென்பதை இந்த அதிகாரத்தில்

7. திருத்தொண்டர் புராணம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம் - செய்யுள் 3064

இரண்டு ஏழு என்னும் எண்களாற் குறிப்பு என்பதாகக் காட்டப்பட்டுள்ள நாயன்மார் வரலாறுகள் தெளிவுபடுத்தும். தொடர்ந்து சாதகப் பொருத்தம் பார்க்கப்படும், அதுவுக்கு சாதகமாக அமைந்துவிட்டால் உயரம், நிறம், கல்வி என்பனவும் கருத்திற் கொள்ளப்படும். ஏனைய குடும்ப உறுப்பினர்களது கல்வி, உத்தியோகம், திருமணத் தொடர்பு என்பனவும் குறிப்பிட்ட பொருந்து நிலைக்கு உதவுவன.

பொன் உருக்கல் :

திருமணம் நடைபெறவேண்டிய தினத்திற்கு இரண்டு முன்று தினங்களுக்கு முன்பாகத் திருமாங்கலியத்திற்குப் பொன்னுருக்கல் நிகழலாம். நல்லதோரு சுபமுகூர்த்த தினத்தில் மணமகன் வீட்டில் இதுநடைபெறும். மணமகள் வீட்டினரும் இந்தக் கிரியைகளின்போது பங்குகொள்வர். மங்கல வாழ் வுடைய பொற் கொல் லர் இந்தக் கிரியைகளைச் செய்வார். அந்தவேளை உருக்கப்படும் முழுத்தங்கப் பவுணிலேயே தாலி செய்யப்படும். பந்தல் போடுவதற்கான கன்னிக்கால் நாட்டலும் அன்றே நடைபெறும்.

அங்குரார்ப்பணம் :

முளைக்கும்படியாக விதைகளிடல் அங்குரார்ப்பணம் எனப்படும். அங்குரம் - முளை. அங்குரார்ப்பணம், முளைப்பாலிகை இடல் என்றும் வழங்கும். திருமணம் நடைபெறுமிடத்துள்ள மணவறையில் வைக்கப்படும் சந்திர கும்பத்திற்கு முன்பாக வைக்கப்படும் புனித மண் நிரப்பப்பட்டுள்ள பாத்திரத்துள் மணமகள் பகுதியினராய்

மூன்று சுமங்கலிகளையும் மணமகன் பகுதியினராய் மூன்று சுமங்கலிகளையும் கொண்டு சிவாசாரியார் நவதானியம் இடுவித்துப் புண்ணிய சலம் தெளிப்பித்து முளைகொள்ள வைப்பது அது.

இது மணமகன் வீட்டிற் பொன்னுருக்கல் நாளன்றோ அல்லது திருமணம் நிகழ்த்துவதற்கு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பாகவோ ஜிந்து சிறிய மண் சட்டிகளில் தூய மண் நிரப்பிச் சுமங்கலியர் ஜவரைக் கொண்டு அல்லது மூவரைக் கொண்டு நவதானியம் இடுவித்துத் தினமும் புனிதநீர் தெளித்து முளைகொள்ளச் செய்வது மூலம் பெறப் படுவதாகும். மணமகன் மணவறைக் குச் செல்லும் போதுஅந்த முளைகொள் பாலிகைகளுஞ் சுமங்கலியர் ஜவராற் கொண்டு செல்லப்பட்டுச் சந்திர கும்பத்தைச் சுற்றி வைக்கப்பட வேண்டும்.

ஆனால் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருமணம் தொடர்பாகத் திருமண நாளோலை போக்கிய அன்று முளைப்பாலிகை இடப்பட்டதாகச் செய்தி உண்டு.

திருமணங்கெய் கலியாணத் திருநாளும் தீகழ் சீறப்பின் மருவியால் ரையுங்கணித மங்கலநா வைர்வதுப்பப் பெருகுமண் நாளோலை பெருங்கீறப்பி ஒடுன் போக்கி அருள் புரிந்த நன்னாளில் அணிமுளைப்பா விகைவிதைத்தார்,⁸

பாலிகை இடுதல் அன்றும் நிகழ்ந்திருக்கின்றது. ஆனால் காலம் வேறாகியதாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அ.:தன்றி, திருமணமண்டபத்தை நோக்கிவரும் மணமகனை வருவேற்க நிற்கும் பெண்பகுதியினர் மங்கலப் பொருள்கள் சகிதம் வரவேதிர் கொள்ள வேண்டும். அன்று

8. திருத்தொண்டர் புராணம்- திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம் - செய்யுள் 3072

அவ்வண்ணமாய வரவேற்புக்கு வைத்திருந்த மங்கலப் பொருள்கள்

நிறைகுடந் தூபம் தீபம் நெருங்குபா லிகைகள் ஏந்தி
நறைமலர் அறுகு சுண்ணம் நறும்பொரி பலவும் வீசி
உறைமலி கலவைச் சாந்தின் உறுபுனல் தெளித்து வீதி
மறையவர் மடவார் வள்ளல் மணமெதிர் கொள்ள வந்தார்⁹

என இப்பாடலுட் கூறப்பட்டுள்ளவற்றுள் முளைப் பாலிகையும் காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே திருமணத்திற்குச் சில தினங்களுக்கு முன்பாக முளைப் பாலிகை இடும் வழக் கம் மணமகள் வீட்டினாரிடமும் முன் பு இருந்திருக்கின்றது என்பது தெரிகிறது.

நிலபாவாடை விரிக்க அதன்மேல் மணமகன் நடந்துசெல்லும் வழக்கு இன்றுஞ் சில இடங்களில் நடைமுறையிலுண்டு. இற்றைக்குக் கால் நூற்றாண்டுக்கு முன் இலங்கையின் வடபகுதியில் இது பெருவழக்காக இருந்திருக்கின்றது. இந்தக் கொள்கை திருஞானசம்பந்தர் காலத்தும் இருந்திருக்கின்றது. பல்லக்கில் வந்த மணமகன் அதனை விட்டிறங்கி நிலபாவாடை மீது நடந்து சென்றதாகக் குறிப்பு உண்டு.

பொன்னணி சுங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கி ஆர்ப்ப மன்னிய தரளப் பத்தி வளர்மணிச் சீவிகை நின்றும் பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம் பரந்தபா வாடை மீது முன்னிழிந் தருளி வந்தார் முவுல குய்ய வந்தார்¹⁰

நிலபாவாடையிட்டு நடக்கவிடுதல் உயர்நிலைக் கெளரவமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

9. திருதொண்டர் புராணம் - தடுத்தாட் கொண்ட புராணம் செய்யுள் 170

10. -ஷா- திரு.ஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம் - செய்யுள் 3129

மணமகன் பாதம் விளக்கல் :

திருமணப் பந்தரை வந்தடைந்த மணமகன் மங்கலப் பொருள்கள் சகிதம் மணமகளின் சுற்றுத்தவர்கள், வேண்டியவர்களால் வரவேற்கப்பட்டபின் மணமகளின் தந்தை தாயாராற் கெளரவிக்கப்பட வேண்டும். மணமகளைப் பெற்ற அன்னை நீர் வார்க்கத் தந்தை மணமகன் பாதங்களை விளக்கிச் சந்தனப் பொட்டிட்டு மலர் வைத்துத் தீபாராதனை செய்ய வேண்டும். இந்தக் கெளரவிப்புத்தான் இப்பொழுது மற்றொரு கிரியையாகி நடைபெறுகின்றதோ என்று என்னைத் தோன்றுகின்றது. குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் மணமகனை அழைத்து, வருந் தோழன் மணமகனது பாதங்களை நீர் கொண்டு விளக்க மணமகன் அவர் கையில் மோதிரம் அணிவிக்கின்றார். இந்த வழக்கு முன்பு நடைபெற்று வந்ததற்கான சான்று எதுவுங் கிடைக்கவில்லை.

நம்பாண்டார்நம்பி அவர் மனைவி என்போரால் திருஞானசம்பந்தர் குறிப்பிட்டவாறு கெளரவிக்கப்பட்ட செய்தி பெரிய புராணத்திற் காட்டப்படுகின்றது.

திருமகன் கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாழும் அருமையான் முன்செய் மெய்ம்மை அருந்தவு மனைவி யாரும் பெருமகிழ்ச் சீமினாற் பாதம் விளக்குவார் பின்னை யார்முன் உரிமையால் வெண்பால் தாநீர் உடனெடுத் தேந்தி வந்தார்¹¹ கந்தவார் குழலார் பொற் கரகநீர் வார்ப்ப நம்பாண்டார்நம்பி விருப்பினால் விளக்கி மிக்க புனித நீரைப் பொருப்புறு மாடத்து உள்ளும் புறத்தும் தெளித்தார் என்று

11. திருத்தொண்டர் புராணம் - திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் புராணம் - செய்யுள் 3135

திருத்தொண்டர் புராணந் தொடருகின்றது. கந்தபுராணம் தட்சகாண்டத் திருமணப் படலத்தில் தக்கன்தன் மனைவி வேதவல்லிதன் பொற்கரத்தால் முறையாக நீரை வார்க்கச் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தக்கன் விளக்கிய செய்தி காணப்படுகின்றது.

எல்லைய தாகலும் இருந்து தக்கனாங்
கொல்லையின் மறைமொழி உரைத்துத் தம் மனை
வல்லிபாற் சிரகநீர் மரபின் வாக்குற
மெல்லை அரண்டி விளக்கி னான்ரோ¹²

வேத மந்திரங்களை விரைவாகக் கூறித் திருவடிகளைத் தக்கன் விளக்கியுள்ளான். இமயமலை அரசன் சிவன் திருவடிகளை விளக்கிய செய்தி உற்பத்தி காண்டத்துத் திருக்கல்யாணப் படலத்துண்டு. ‘தருதலும் இமையத் தண்ணல் தாழ்ந்தனன் இருந்துதேவி சிரகநீர் விடுப்ப ஆதி திருவடி விளக்கிச் சாந்தம் விரைமலர் புனைந்து நின்ற வியன்கடன் பலவுஞ் செய்து’¹³ அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுடன் பணிந்து நிற்கும் இமவானையும் பார்க்கின்றோம். சந்தனப் பொட்டிடுதல் விரைமலர் சாத்துதல் என்பனவும் இங்கு இடம்பெறுகின்றன.

காப்புக் கட்டுதல் :

திருமண மண்டபத்து மணவறையை முதல் வந்தடைபவர் மணமகன். சிவாசாரியர் குறிப்பிடும்போது மணமகள் அழைத்து வரப்படுவார். முன்னே வந்த மணமகனுக்கு முன்னும் பின்னே வந்த மணமகனுக்குப்

12. கந்தபுராணம் - தட்சகாண்டம் - திருமணப்படலம் - செய்யுள் 8586

13. -வை- உற்பத்திகாண்டம் - திருமணப்படலம் செய்யுள் 823.

பின்னுமாகக் காப்புக் கட்டல் நடைபெறும். திருமண நிகழ்விற்குப் பொதுவாகவும், மணமகன் மணமகளுக்குச் சிறப்பாகவும் எந்தவித தீங்கும் நிகழ்ந்துவிடக்கூடாதென இறைவனை வேண்டுதல் செய்து இந்தக் காப்பணியும் நிகழ்வு நடைபெறும். காப்பணிந்த மணமக்களை எந்தவித தோഴிமும் பற்ற முடியாதென்று கூறுவர். காப்பணியப் பெற்றவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தப் புனித பிரதேசத்துள் தெய்வநிலைச் சிந்தனை உடையவராய் இருப்பதுவரை அவர் புனிதம் போற்றப்படும்.

பார்ப்பனச் சிறுவர் பலர் புண்ணிய தீர்த்தங்கள் பலவற்றை ஏந்தி நிற்பக் காப்பு நான் அணியப்பட்டதாக ஆண்டாள் கனாக்கண்ட செய்தி நாச்சியார் திருமொழியில் வருகின்றது. இது திருமண நாளுக்கு முன்னர் ஒரு நன்னாளிலே நடைபெறும். எதிரே திருமணம் நடைபெறும் என்பதற்கு முன்னேற்பாடாக மணமகன் மணமகள் கைகளிற் காப்புநான் கட்டப்படும். அன்று இது அவரவர் வீடுகளிலே நடைபெற்றதாகத் தமிழர் திருமண நடை முறைகள் என்னும் நூலிற் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் குறிப்பிடுவர்¹⁴

திருமணத்திற்கு முந்திய தினத்தில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளுக்குக் காப்புநான் அணியப்பட்ட செய்தியைச் சேக்கிழார் மிக விரிவாகவே தருகின்றார்

வேதவாய்மையின் விதியுள் வினையினால் விளங்க
ஒத்தீர் உலகீயன் முறை ஒழுக்கழும் பெருகக்
காதல்நீர் திருத்தொண்டர்கள் மறையவர் கவினார்
மாதர்மைந்தர்பொன் காப்புநான் நகர்வலனு் செய்தார்.¹⁵

14. தமிழர் திருமண நடைமுறைகள் - பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் திருமதி ம.சண்முகதாஸ் - பக்கம் 89-90
15. திருத்தொண்டர்பூராணம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பூராணம் செய்யுள் 3086

இவ்வண்ணம் காப்புநான் நகர் வலமாகக் கொண்டு வரப்பட்டு நாத மங்கல முழுக்கொடு நல்தவ முனிவர் வேதக்தமும் விம்மிட விரைகமழ் வாசப் போது சாந்தணி புந்துகில் புனைந்த புண்ணியம்போல் மீது பூஞ்சயனத்து இருந்தவர் முன்பு மேவி இருவினைகளின் பந்தச் சார்பு ஒழிப்பவர் திருக்கையில் சாத்தினர்.¹⁶ இந்த நடைமுறையே காலப்போக்கில் மாற்றம் பெற்று வந்திருக்கலாம். காப்புநான் அணிதல் அந்தணர் வழக்கு என்பதும் கருதப்படவேண்டியது. சம்பந்தப் பெருமானுக்கு மனமகளாகப் போகின்ற பெண்ணும் காப்புநான் அணிவிக் கப்பட்ட செய்தி ‘தெய் வக் கற் பகப் பூங்கொம்பன்னார் தம்மையுங் காப்புச் சேர்த்துப் பொற்புறு சடங்குகளையும்’¹⁷ தொடர்ந்தமை கொண்டு தெரிய வைக்கப்படுகின்றது.

மங்கல அணி பூணல் :

மங்கல அணி தாலி. தாலியணிதல் இன்றைய திருமணங்களிற் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இன்றைய திருமணங்களின் உச்சக்கட்டக் கிரியையாகி உயர்ந்து நிற்பது தாலிகட்டுதல் ஒன்றுதான். ஏனையவை அதற்கு உபகாரமாக அமைப்பை எனலாம். கணவனைத் தன்னுடனாக்கி வைத்துக்கொள்வது போன்றதும், தன் நெஞ்சிற்குத் தன்னை, நல்லம் யாம் என்று உறுதியளிக்க உறுதுணை புரிவதும் தாலியே. எனவே தாலியைப் பெற்றவருக்குத் தனிமை கிடையாது. அவளுடனாகிய

16. திருத்தொண்டர்புராணம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம் -செய்யுள் 3089-3090
17. திருத்தொண்டர்புராணம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம் -செய்யுள் 3125

தாலி ஒருநாள் அவளை விட்டு நீங்கும். அப்போதுதான் அவள் தனிமையை உணர்நேரும். கணவன் மனைவியரிடையே நிரந்தர பிரிவொன்று வருமானால் அப்போதுதான் தாலி களையப்படும்.

தாலி என்னும் அணிக் கான பவுண்ணக் கொள்ளுதல், அந்த அணியைச் செய்வதற்காகப் பொன்னை உருக்குதல் என்பனவெல்லாம் குற்றமற்ற முகூர்த்தம் பொருந்துமாறு கண்டு செய்யப்படும். மணமகளைச் சார்ந்தவர்களும் மணமகளுக்காகிய நகைகளைக் குற்றங் குறையில்லாத நல்ல நாளிலேயே தொடங்கிச் செய்வர்.

கோவலன் கண்ணகி திருமணத்திலும் இந்த மங்கலவணி பூணல் இருந்திருக்க வேண்டும். இல்லையேல் கோவலனைப் பிரிந்து வாழும் நிலையில் ‘மங்கல வணியிற் பிறிதணி மகிழாள்’¹⁸ என்று சிலம்பு, பேசியிருக்க வேண்டியதில்லை. மங்கல நாண் தவிர்ந்த ஏனைய அணிகளைக் களைந்துவிட்டாளெனவே மங்கல நாண் பூனும் வழக்கு அன்று இருந்திருக்கின்றது என்று தெரிகின்றது.

குங்குலியம் பெற்று நானுந் தூபமிட்டு வழிபாடு செய்யும் கலயநாயனார் வறுமை காரணமாகச் செய்வதறியாது திகைத்து நிற்கின்றார். இரண்டுநாள் வீட்டில் யாரும் உணவு கொள்ளவில்லை. இந்த நிலையில் அவர் அன்புத் துணைவியார் தம்மிடம் இறுதியாக மீந்திருந்த ஒரேயொரு செல்வமாகிய மாங்கலியத்தைக் கழற்றிக் கொடுத்து அதை விற்று வரும் பணத்திற்கு நெல்வாங்கி வரும்படி பணிக்கின்றார்

18. சிலப்பதிகாரம் - அந்தமாலை சிறப்புச் செய்காலத் 50 ஆவது அடி

காதல்செய் மனைவி யார்தம்
 கணவனார் கலய னார்கைக்
 கோதில்மங் கலநால் தாலி
 கொடுத்துபெநல் கொள் ஞ மென்றார்¹⁹

என்னுந் திருத்தொண்டர்பூராணப் பாடற் பகுதி கொண்டு
 அந்தக் காலத்திய மங்கல அணியின் பெருவழக்கை
 உணரமுடிகின்றது.

சுற்றுநான் மறைக ளார்ப்பத் தூரியஞ் சங்க மேங்கக்
 கற்றுநான் முகத்தோன் வேள்விச் சடங்குநால் கறரந்தவாற்றால்
 முற்றமங் கலநான் சாத்தி முழுகுல கீன்றாள் செங்கை
 பற்றினன் பற்றி ஸார்க்கே வீட்டுருள் பரம யோகி²⁰

என்பது பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடற் பூராணத்துத்
 திருமணப் படலத்தில் தடாதகைப் பிராட்டியாருக்கு நடந்த
 திருமணச் செய்தியிடை மங்கலநான் அணிந்தமை பற்றிய
 குறிப்பு. கந்தபூராணத்துத் தெய்வயானை அம்மையார்
 திருமணத்தின் போதும் மங்கல நாணை மணிக்களம்
 ஆர்த்த செய்தி வருகின்றது. இந்தத் தகவல்களின்
 அடிப்படையுடனாகிச் சிந்திக்கின்றபோது பூராண
 காலத்திலேயே இன்றைய நிலை போன்று மங்கல நாண்
 சிறப்பானதொரு இடத்தைப் பெற்றிருந்தது என்று
 தெரிகிறது. அதேவேளை சங்ககாலத்திய திருமணங்களில்
 தாலி அவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்ததாகத்
 தெரியவில்லை. ஆனால் இன்று திருமண
 அழைப்பிதழ்களிற்கூட ‘திருமாங்கலிய தாரணஞ் செய்ய’
 என்று மங்கல நாண் பூணவுக்குச் சிறப்பிடம்
 கொடுக்கின்றார்கள். சாதாரண உலகியல் வழக்கிலே தாலி
 பெண்ணுக்கு வேலி என்பதொரு முதுமொழி உண்டு.
 எல்லை தாண்டாதவளாகி ஒழுக்க நெறிக்கண் நிற்பதற்கு
 உறுதியை, உயர் பண்பைத் தந்து நிற்பது தாலி.

19. திருத்தொண்டர்பூராணம் - குங்குலியக் கலயநாயனார் பூராணம்-செய்யுள் 844

20. திருவிளையாடற்பூராணம் - திருமணப்படலம் - செய்யுள் 185

மாலை மாற்றுதல் பால் பழம் உண்ணல் :

மங்கலநாள் அனிந்த உடனாக மணமகன் மணமகளுக்கு மாலை சூட்டித் தன் இடப்பாகத்தே அமர்த்திக் கொள்வான். கந்தபுராணமும் தாலியணிதலையும் மாலை சூட்டுதலையும் அடுத்தடுத்து நிகழ்வனவாகவே காட்டுகின்றது.

செங்கம ஸத்திறை சிந்தையி னாற்றி
அங்கையி ணீந்திட ஆண்டகை கொண்ட
மங்கல நாணை மணிக்களம் ஆர்த்தக்
கங்கை முடிக்கொர் நறுந்தொடை குழ்ந்தான்.²¹

செங்கமலத்திறை - பிரமதேவர். அவர் சிந்தையில் உருவாக்கிய மங்கலநாணை முருகப்பெருமான் பெற்றுத் தேவகுஞ்சரிக்குச் சாத்தி, மாலையையும் அனிந்தமையை இச்செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது. அரசு குடும்பங்களிடைச் சுயம்வரம் என்பதொருவகைத் திருமண நடைமுறை இருந்ததாகச் செய்தி உண்டு. மணமகன் தான் தேர்ந்து கொண்ட மணமகனுக்கு மாலையணியும் முறை அங்கிருந்திருக்கின்றது.

விண்ணரச ரெல்லாரும் வெள்கி மனஞ்சுழிக்கக்
கண்ணகல் ஞாலங் களிகூர ~ மண்ணரசர்
வன்மாலை தம்மனத்தே சூட வயவேந்தைப்
பெரன்மாலை சூட்டினாள் பொன்²²

என்பது தமயந்தி நளனுக்குச் சுயம்வர மண்டபத்தில் மாலை சூட்டியதைச் சொல்வது. இது அரசு

21. கந்தபுராணம் - தெய்வயானை அம்மை திருமணப்படலம் - செய்யுள் 8139

22. நளவெண்பா - சுயம்வரகாண்டம் - செய்யுள் - 161

குடும்பங்களிடையே நடைபெறுவது. இந்த வகையினது அல்லாத திருமணங்களிலெல்லாம் மணமகன் மங்கலவனி அனிந்து மாலையுஞ் சூட்டிய பின்னர்தான் மணமகள் மணமகனுக்கு மாலை அணியலாம். கந்தபுராணம் தெய்வயானை அம்மை திருமணம் இதற்குச் சான்றாகும்.

தொடர்ந்து மாலை மாற்றுதல் என்றொரு நிகழ்ச்சி இடம் பெறுவதுண்டு. ‘இனி யாம் இருவரில்லை; ஈருடற் கோருயிர் என்றாகி விட்டோம்; எம் சிந்தனை செயல் எல்லாம் ஒன்றாகவே இருக்கும்’, என்னும் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகை இந்த மாலை மாற்று இடம்பெறுகின்றது. மாலை மாற்றும்போது மணமகனோ மணமகளோ தம் கழுத்திலுள்ள மாலையையே பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால் ஒருவர் போட்ட மாலையை உடனடியாகக் கழற்றி மற்றவருக்குப் போட்டுவிடக்கூடாது. ஒருவர் போட்டதற்கு முன்பிருந்த மாலையைக் கழற்றிப் போடலாம். எனவே மாலை மாற்று நிகழ்வதற்கு முன் ஒவ்வொருவர் கழுத்திலும் மூன்றுமூன்று மாலைகள் இருப்பது தேவை நிறைவிற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று தெரிகின்றது.

வாழ்வு இனிதாயமைய வேண்டும்; சமுகத்திற்கும் இனியது செய்ய வேண்டும் என்பவற்றை உணர்த்து வதற்காகப் பால் பழம் உண்ணல் நடைபெறும். பால் தெளிதேன் முக்களி வெல்லம் என்பவற்றைக் கலந்த கலவையை மணமகன் மூன்று முறை மணமகனுக்கும், மணமகள் மூன்று முறை மணமகனுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். உண்ணல் மறைமுகமாக இருக்க வேண்டியது என்பதை உணர்த்தத் திரையும் பிடிக்கப்படும். முருகக் கடவுள் தெய்வயானை கழுத்திற் திருமாங்கல்யத்தைச் சூட்டி மாலையும் சூட்டிய பின்னர் மணமகளின் தந்தை தேவேந்திரன் முக்களி தேன்கரும்பு காமதேனுவின் பால் என்பவற்றைக் கலந்து முருகன் முன் நிவேதித்ததாகக் கந்தபுராணங் கூறுகின்றது.²³

தீவலம் வருதல் அம்மி மிதித்தல் அருந்ததி காணல்:

திருமணக் கிரியைகளை நெறிப்படுத் துஞ் சிவாசாரியார் வளர்க் கும் ஹாமாக் கினியை, வைக்கப்பட்டுள்ள கும்பங்கள் முதலியவற்றைத் தம்பதியர் முன்று முறை வலம் வந்து மணவறைமுன் கிழக்கு நோக்கி ஒவ்வொரு முறையும் நிற்கச் சிவாசாரியர் தரும் நென்மலரைத் தோழன் பெற்று மணமகனிடங் கொடுக்கப் பெற்றுக் கொண்ட மணமகன் மணமகனிடம் கொடுப்பார். மணமகள் இரண்டு கைகளாலும் பெற்றுக் கொள்ள மணமகன் தன்னிரு கரங்களாலும் மணமகனின் கைகளைத் தாங்கிச் சிவாசாரியார் அக்கினியில் நெய் சொரியும் போது அந்த அக்கினியில் இடவேண்டும். பண்டைத் தமிழரிடை இந்த வழக்கு இருந்ததென்று சொல்ல முடியவில்லை. தீயை வலம் வரும்போது மணமகனின் வலக்கையை மணமகன் பற்றிச் செல்லும் முறைமையும் உண்டு. இதுவும் வடநாட்டுத் திருமணக் கலப்பால் வந்ததொன்றென்பர்.

இடம்படு தோளவ ணோடியை வேள்வி
தொடங்கிய வெங்கனல் சூழ்வரு போதில்
மடம்படு சிந்தையள் மாறு பிறப்பின்
உடம்பும் ரைத் தொடர் கின்றதை யொத்தாள்²⁴

என்பது கம்பராமாயணந் தருஞ் செய்தி. கம்பநாடர் காலத்திலேயே தீவலம் வருதல் பெருவழக்காகிவிட்டதென்று தெரிகின்றது.

பின்புதன் பன்னியோடு பிறைமுடிப் பெருமான் கையில்
நன்பொரி வாங்கிச் செந்தீ நாமஞுத் தெனைத்து மான
தன்படி வுணர்ந்த வேத முனிவர்க்குத் தக்க தானம்
இன்பகந் ததும்ப நல்கி யெரிவல முறையால் வந்து²⁵

24. கம்பராமாயணம் - பாலகாண்டம் - 21 கடமணப்படலம் செய்யுள் 91 (1334)

25. திருவிளையாடற் புராணம் - திருமணப் படலம் - செய்யுள் 187

என்பது திருவிளையாடற் புராணத்திலிருந்து பெறப்பட்டது. இங்கே தடாதகைப்பிராட்சியாருடன் இறைவன் நென்மலர் இடுவது வலம் வருவதற்குமுன்பாகவே நடைபெற்றதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நென்மலரை அக்கினியிலிட்ட பின்னர்தான் அக்கினியை வலம் வந்துள்ளனர்

அக்கினியை வலம் வந்துகொண்டிருக்கும் போதுதான் அம்மி மிதித்தல் நடைபெறும். முதலாவது அக்கினியை வலம் வர ஆரம்பிக்கின்ற போது, மணமகளின் வலக்காலை மணமகன் தனது கையாற் பற்றித் தூக்கி நெல் தூவப்பட்ட ஏழு இடங்களில் வைத்து எட்டாவது அடியை அம்மி மீது வைக்க வேண்டும். ‘எந்தவொரு போரிடர் வரினும் சலனமற்று உறுதியுடன் இருப்போமென்றும், கற்பு நெறியிற் கல் எனுந் திண்மை நிலையை எய்தி நிற்போம் என்றும், அந்த வேளை இருவருந் சங்கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். சப்தபதிக் கிரியை என்பது மணமகளைத் தன் மரபிற்கு உரியவளாகச் செய்தல்,’ என்பது²⁶ அம்மியில் வைத்துள்ள காலின் பெருவிரலுக்கு அடுத்துள்ள விரலில் மெட்டி(மிஞ்சி) என்னுங் காலனியை மணமகன் அணிந்துவிடவேண்டும். கற்பு நெறிக் கருத்துடனாய் இவ்வணி பெண் திருமணமானவள் என்பதைப் பார்ப்பவர் உள்ளத்துப் பதியச் செய்யும்.

இப்பொழுது நடைபெறும் திருமணங்களில் அருந்ததி காணல் அக்கினியை வலம் வரும் முன்றாவது முறையில் நிகழும். மணமகனுடனாகி மணமகள் முன்றாவது முறையாக அக்கினியை வலம் வரும்போது சிவாசாரியார் அவர்களை மண்டப வாயிலில் வைக்கப்பட்டுள்ள கும்பத்திடமாக அழைத்துச் சென்று வடக்குத் திசையைக்

26. சித்தாந்த விளக்கிற சைவக் கிரியைகள் - பண்டிதர் மு. கந்தையா பக்கம் 80

காண்பித்துத் தீபாராதனையுடன் வழிபட வைப்பார். நடசத்திர பதங் கிடைத்த நிலையிலும் கணவனைப் பிரியா நிலைமையையுடைய பதிவிரதை அருந்ததி மட்டுந்தான். அந்த உயர்நிலைக்குள்ளாக வேண்டுமென்னும் மறைமுக அறிவுறுத்தல் அருந்ததி காணலாகும். இதே இடத்துத் துருவதரிசனமும் வேண்டியது. புனிதமான எண்ணத்துடனாகிய கொள்கைவலு உடையவனாகி நடசத்திர பதம் பெற்றவன் துருவன். சப்தரிஷி மண்டிலத்தின் நடுவே வசிட்ட நடசத்திரமும் அருகே அருந்ததியுமண்டு. சப்தரிஷிமண்டிலத்திற்கு வெளியே துருவ நடசத்திரம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. துருவனைப் போன்ற கொள்கைவலு கைவரவேண்டு மென்னும் தூய நிலையை யாசிக்க வேண்டும். பகல் நேரத்தில் நடைபெறுந் திருமணங்களில் அருந்ததிக்கென வைக்கப்பட்ட கும்பத்திற்கு மலரிட்டு வழிபாடு நடைபெறுவதுமண்டு.

ஆரியத் திருமணச் சடங்காகிய அம்மி மிதித்தல் பற்றி ஆண்டாளே முதன் முறையாகக் குறிப்பிடுகின்றார் என்றும்,

இம்மைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மை யுடையவன் நாரா யணன்நம்பி
செம்மை யுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கணாக் கண்டேன் தோழீ காண்
என்னும் பாடலில் மணமகளின் கால் பற்றி அம்மி
மிதிப்பிக்கும் நடைமுறை குறிப்பிடப்படுகின்றதென்றும்
பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் தமிழர் திருமண
நடைமுறைகள் என்னும் நாலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்²⁷

27. தமிழர் திருமண நடைமுறைகள் - பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் திருமதி ம. சண்முகதாஸ் பக்கம் - 93

இதே செய்தியைத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருநல்லூர்ப் பெருமணம் என்னும் தலத்திற் பாடிய பதிகத்தில் ‘கல்லூர் பெருமணம் வேண்டா...’²⁸ எனுந் தொடர் மூலம் குறிப்பிடுவதையும் இங்கு கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். கல் + ஊர்தல் - அம்மியின் மேல் மனைவியின் காலை வைத்தல் ஆகிய பெரிய திருமணம் என்பது.

வலங்கொடு தீயை வணங்கினர் வந்து
பொலம்புரி நாலவர் செய்பொருள் முற்றி
இலங்கொளி யம்மி மிதித்தெத்திர் நின்ற
கலங்கலில் கற்பி ணருந்ததி கண்டார் ²⁹

என்று கம்பராமாயணம் தீ வலம் வந்து அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்தமையைக் குறிப்பிடுவதால் அந்தக் காலத்திலேயே இவை பெருவழக்காகியுள்ளன என்று சிந்திக்கலாம்.

மங்கலம் புனைந்த செம்பொ னம்மிமேன் மணாட்டி பாத
பங்கய மலரைக் கையாற் பரிபுருஞ் சிலம்பப் பற்றிப்
புங்கவன் மறுவா லெற்றிப் புண்ணிய வசிட்டன் தேவி
எங்கெனச் செங்கை கூப்பி யெதிர்வர வருட்கண் சாத்தி ³⁰

என்று திருவிளையாடற் புராணம் குறிப்பிடுகின்றது. எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளாகிய பரமசிவவேன பிராட்டியாரின் திருவடிகளைத் தம் திருக்கரத்தாற் பற்றி எடுத்து அம்மியில் வைத்து வசிட்டன் தேவியாகிய அருந்ததியை, அவர் காட்சி தரும் வடதிசையிற் கண்டு நிற்க அருள் செய்ததாகச் செய்தி கிடைக்கின்றது. இந்த உலகியற் கிரியைகள் போற்றப்பட வேண்டியவைதான் என்பதை இறைவன் தொடர்புடனாகி உணரமுடிகின்றது.

28. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம் - திரு நல்லூர்ப் பெருமணம் - 1

29. கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் - 21 கடிமணப்படலம் செய்யுள் 92 (1335)

30. திருவிளையாடற்புராணம் - திருமணப்படலம் - செய்யுள் 188

மோதிரம் எடுத்தல் :

அக்கினியை வலம் வரும்போது நிகழும் மற்றொரு நிகழ்ச்சி மோதிரமெடுத்தல். மஞ்சள், சந்தனம், குங்குமம் என்பன கரைக் கப்பட்டு அவ்வண்ணமாகக் கப்பட்ட நீர்க்கலசத்துள் ஒரு மோதிரத்தைப் போட அதனை மணமக்கள் இருவரும் கைவைத்து எடுக்கவேண்டும் இப்படி எடுத்தல் முன்று முறை நிகழும். திருமணக்கிரியை முறைகளுள் இது காணப்படாததொன்று. மணமகனும், மணமகனும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து, ஒருவரையொருவர் தழுவி வாழும் பண்பினை வளர்ப்பதாக இது அமையலாம்.

கோதுரிசனம்

தருமமே இடபமாகி ஈசனின் வாகனமாகியது. அவ்விடபத்தைத் தந்த பசுவைப் பணிவன்புடன் பேணி, வேண்டுவன செய்து நாளும் வழிபாட்டுடனாகித் தரிசிக்க வேண்டியது நம் தலையாய் பணி. ‘விடைத் தேவர் குலமன்றோ இச்சரபி குலம்’³¹ என்பது பெரிய புராணம்.

இல் லற வாழ் விற் கு வேண் டிய சகல ஜஸ்வரியங்களையும் வேண்டித் திருமணத் தம்பதியர் பசுவின் யோனிபாகத்திருக்கும் இலட்சுமி தேவியை வழிபட வேண்டும். பசுவைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்திச் சந்தனம் குங்குமம் புஸ்பம் சாத்தித் தீபாராதனை செய்து வழிபாடு நிகழும். பசுவின் உடலெங்கும் உறையும் தேவர்கள் முனிவர்கள் என்போரின் ஆசீர்வாதமும் இதனாற் கிடைக்க இடமுண்டு.

வாழ்த்து :

திருமாங்கலியம் தரித்து அக்கினியை வலம் வந்து அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்துக் கோதரிசனமும் நிகழ்ந்தபின் சிவாசாரியார், மணமக்களின் பெற்றோர், தொடர்ந்து வருகை தந்துள்ள பெரியவர்கள் என எல்லோரும் பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்கவென்று நாவார உளமார மணமக்களை வாழ்த்துவர்.

முறைப் பெண்ணை மணஞ்செய்தல் :

தாய்மாமன் மகளைத் திருமணஞ்ச செய்வது இது. தாயார் உடன் பிறப்பாகிய சகோதரனின் மகளை மணம் புரியும் வழக்கம் நீண்டகாலமாக எம்மிடையேயுண்டு. ‘மாமன் மகளை மணம்புரியம் வழக்கம் தமிழகத்திலே எப்பொழுது தோன்றியதென்று கூறமுடியவில்லை. எனினும் மணிமேகலை காலத்திலேயே இந்தத் திருமண வழக்கம் தமிழ்நாட்டில் இருந்தது. என்பதற்கு அந்நாலிலே ஆதாரமுண்டு. மைத்துனனைத் திருமணஞ்ச செய்யும் வழக்கம் தேவார காலத்திலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நாச்சியாருடைய பாடல்களிலே இவ்வழக்கம் குறிக்கப்படுகின்றது.³² என்று பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் தமிழர் திருமண நடைமுறைகள் என்னும் நாலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

தமிழர் சூழலிலிலுள்ள குலப்பகுப்புமுறை, சாதிக் கட்டுப்பாடு வருண வேறுபாடு என்பவற்றின் கோப்பிற் சீர்குலைவு ஏற்படாது பாதுகாக்க வேண்டுமே என்பதை மனத்துக் கொண்ட சூழல் வாசனையுடையோர் இந்த

³² தமிழர் திருமணநடைமுறைகள் - பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் பக்கம் - 83-87

வகைத் திருமணத்தைப் பெரிதும் வரவேற்பார். வர்த்தக ரீதியிலான நோக்கிலும் மற்றொரு பகுதியினர் இந்த வகை மணத்தை விரும்புவதுண்டு. அதாவது தங்களுக்குள் உள்ள நிதி இடம் மாறிச் சென்றுவிடக்கூடாதே என்னும் நினைவு. சொந்தங்கள் தொடரவேண்டும் என்னும் நல்ல எண்ணத்துடன் தொடர்பு கொள்பவர்களும் இல்லா மலில்லை.

இந்த முறைத் திருமணம் மகன்- மருமகன் என்பது போல மகள் - மருமகன் என்றும் அமையலாம்.

திருமணப்பந்தல் - அலங்காரம் :

திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டதொரு வீட்டிலே திருமணநாளுக்கு முன்பாக இரண்டு வாரங்கள், திருமண நாளுக்குப் பின்னே இரண்டு வாரங்கள் என ஒருமாத காலம் ஒரே கொண்டாட்டமாக முன்பு இருந்தது. திருமணத் திகதி நிச்சயிக்கப்பட்டுவிட்டால் திருமணப் பந்தல் போடுதல் அலங்காரம் செய்தல் என்னும் வேலைகள் பாரிய அளவில் நடைபெற றுக் கொண்டிருக்கும். ஒரு வீட்டில் திருமணமென்றால் கிராமம் முழுவதுமே கொண்டாட்டமாகத்தானிருக்கும். மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வீட்டுக் கொண்டாட்டம் என்று நினைந்து முயற்சிகளில் ஈடுபடுவர். இன்று நிலைமை மாறிவிட்டது. பட்டின வாழ்க்கை, வெளிநாட்டு வாழ்க்கை, அவசரப் போக்குகள் என்று எல்லாமாகச் சேர்ந்து, அன்றைய சமூக ஒருமைப்பாட்டு வாழ்க்கை முறையைச் சின்னாபின்னப்படுத்தி விட்டன. இன்றைய எமது வாழ்க்கை முறைக்கேற்ப எல்லாவற்றையும் வாடகை கொடுத்துப் பெறுவது மூலம் நிறைவாக்க முடியும்.

நிறைவரை

தமிழர் திருமணம் பற்றிய செய்திகள் மிகப் பரந்து பட்டவை. அவற்றை நிறைவாக நாம் இங்கு தந்துள்ளோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. எங்களுக்குக் கிடைத்த சில தகவல் களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு சிறுபகுதியை மட்டும் நாம் சிந்தித்தோம் என்று சொல்வதுதான் பொருத்தம் என நினைக்கின்றேன். மேலும் ஆய் வு செய்ய விரும்புவோருக்கு இஃதொரு கைந்தாகலாம். இங்கு யாம் கொடுத்துள்ள தகவல்கள் தமிழர் திருமண இயல்பினை ஓரளவாவது உணர்த்த வல்லனவாக அமையலாம்.

அநுபந்தம் : I

பெறவேண்டிய பதினாறு பேறுகள்

உருவளர் வயது பூமி உயர்தவம் கருணை யூக்கம்
அருநிதி ஒழுக்கம் சீலம் பேரபி மானங் கல்வி
பொருவலி விஜயம் வீரம் புண்ணிய மாதின் போகம்
திருநிறை புகழ் ரெட்டும் பெற்றுநீர் வாழி வாழி

அபிராமியம்மை பதிகம் என அபிராமிப்பட்டர்
அருளிய ஒரு சிறு நூலிலுள்ளதோரு பாடலிலும் பதினாறு
பேறுகள் குறியீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. மணமக்களை
வாழ் த்தும் வேளை சொல் லப்படும் பதினாறும்
அவைதாமெனச் சொல்லுவாரும் உளர்.

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்

கபடுவா ராத நட்பும்

கன்றாத வளமையுங் குன்றாத இளமையும்

கழுபினியில் லாத உடலும்

சலியாத மனமுமன் பகலாத மனைவியும்

தவறாத சந்தா னமும்

தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்

தடைகள் வாராத கொடையும்

தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு

துன்பமில் லாத வாழ்வும்

துய்யநின் பாதத்தில் அன்புமுத விப்பெரிய

தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்

அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே

ஆதிகட ஷுரின் வாழ்வே

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபானி

அருள்வாமி! அபிராமி யே!!

அனுபந்தம் : II

அருந்ததி வரலாறு

ஏதாவது ஒரு வகையில் உயர்ந்து நிற்ப வரை நட்சத்திரம் என்று காண்பது எமது இயல்பு. சினிமா நட்சத்திரம், குழந்தை நட்சத்திரம் என்று சில தொடர்களையும் கண்டுகொண்டிருக்கின்றோம். இந்த வகையிற் கற்பின் தெய்வமென உயர்ந்து நட்சத்திரமாகவே காட்சி தந்து கொண்டிருப்பவர் - கற்பு நெறியின் புனிதம் பேணப்படுவதாற் கிடைக்கக்கூடிய அடைவு எது என்று காட்டி நிற்பவர் - அருந்ததி. நட்சத்திர பதம் பெற்ற நிலையிலும் கணவனுடனாகி நிற்கும் பெரும்பேறு பெற்றவர் அருந்ததி ஒருவர் மட்டுந்தான் என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டியது.

கர்த்தம முனிவர் மகள்; வசிட்டரின் மனைவி; மகா பதிவிரதை. அதனால் நட்சத்திர பதம் பெற்றிருக்கும் அருந்ததியைத் திருமண வைபவத்தின்போது சுட்டிக்காட்டி, இந்த அருந்ததி போன்று நீயும் மேன்மை பெறுவாயாக என்று நாயகியை நாயகன் வாழ்த்துதல் உலகிய லாகியுளது. துருவ நட்சத்திரத்துக்குச் சமீபமாக சப்தரிஷி நட்சத்திர களம் இருக்கிறது. அவற்றின் நடுவே வசிட்ட நட்சத்திரம் உண்டு. வசிட்டரை அடுத்துச் சிறிய அளவிற் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவரே அருந்ததி நட்சத்திர பதம் பெற்றவர்.

ஆதாரம் : அபிதான கோசம்

துருவன் வரலாறு

உத்தானபாதனுக்குச் சுநீதியிடம் உதித்த உத்தம குமாரன் துருவன். உத்தானபாதன் தன் இளைய மனைவி சுருசியிடம் கூடியிருந்த வேளை பிதாவை அணைய வந்த துருவனைத் தந்தை அன்புடன் ஏற்கவில்லை. அதேவேளை மாற்றாந்தாயாகிய சுருசி துருவனை நோக்கி, “நீ என் வயிற்றிற் பிறந்தவனில்லை. சுநீதி வயிற்றிற் பிறந்தாய். அதனால் தந்தையுடனிருக்கும் உரிமை உனக்கில்லை,” என்று கூறினாள். கேட்ட துருவன் துன்பம் மேலிட நடந்தவற்றை அன்னையிடங் கூறினான். இருவரும் இருடிகளை அணுகி நாரதரிடம் உபதேசம் பெற்றனர். அந்த வழி துருவன் உறுதியான சிந்தனை உடையவ னாகித் தவமியற்றத் தொடங்கினான். அந்த நேரம் பேயொன்று அவனைப் பயமுறுத்தியது. அஞ்சாது பெருந்தவமியற்றிய துருவன் துருவபதம் பெற்றுச் சப்தரிவி மண்டலத்திற்கு மேல் நட்சத்திரமாகிக் காட்சி தருகின்றான். புனிதமான எண்ணத்துடனாகிய கொள்கைவலுவுடையோர் உயர்நிலை பெறுவர் என்பதுபடத் துருவ வழிபாடு நடைபெறும்.

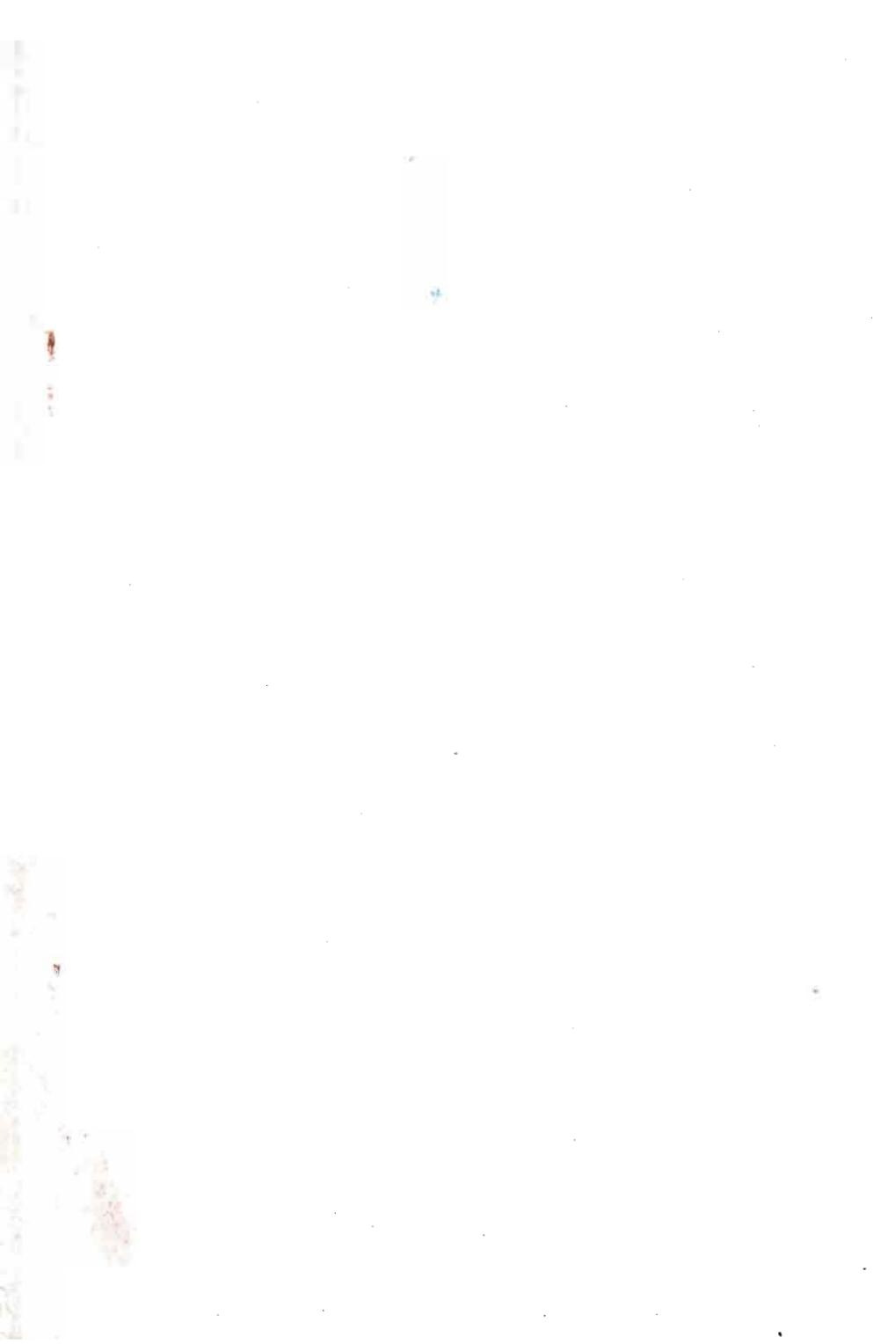
அடுதாரம் : அபிதான கோசம்
அபிதான சிந்தாமணி

100%
Cotton

100%
Cotton

698

699

'திருமணக்கிரியை விளக்கம்' என்னும் நூலிலிருந்து

தமிழர் வாழ்வியலுக்குத் தனித் துவமான பண்புண் டு. வெள்கீழமும் ஆத்மீகமும் இதில் இரு வேறு துருவங்களாகா. வெள்கீழத்திற்குரிய செயற்பாடு களின் மூலம் ஆத்மீகமும் படிப் படியாக வளர்ந்தேர வேண்டும் நியதி தமிழர் வாழ்வியல் நியதி.

வாழ்வியலின் ஒவ்வொர் முக்கிய அம்சமும் சைவக் கிரியைகள் சகிதம் நடைபெற வகுக்கப் பட்டுள்ள வரலாற்றுச் சான்றுகளால் இவ்வுண்மை விளக்கமுறும். இக்கிரியைகள் ஒவ்வொன்றும் அந்தாங்கமான சைவ ஞான விளக்கப் பின்னணியில் அமைந்திருக்கும் விசேடம் சுவாரஸ்யமானதாகும்.

..... பூர்வக்கிரியைகள்- என்ற வகுப்பில் நடுமையாக, குவிமையாக அமைவது திருமணக் கிரியை. சிவனைச் சென்றடைதலையே அந்தியந்த இலக்காகக் கொண்டுள்ள ஒருவனும் ஒருத்தியும் தாம் மகேஸ்வரனும் உமாதேவியமாம் (உமாமகேஸ்வரர்) பாவனையிலிருந்தபடியே ஒன்றிணைந்து பின்னள கணக்கும் சிவன் உமை நாமங்களையே இட்டழைத்து இறுதி மூச்சுவரை சிவன் சத்தி பாவனையில் வழுவாதிருந்து வாழ்வை நிறைவித்துக் கொள்ள அடியீடு செய்து வைக்கும் மகா விசேடத்தோடு கூடியது. இத்திருமணக் கிரியையாகும்.

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி மு.கந்தையா
சத்திமுற்றம்
ஏழாலை.